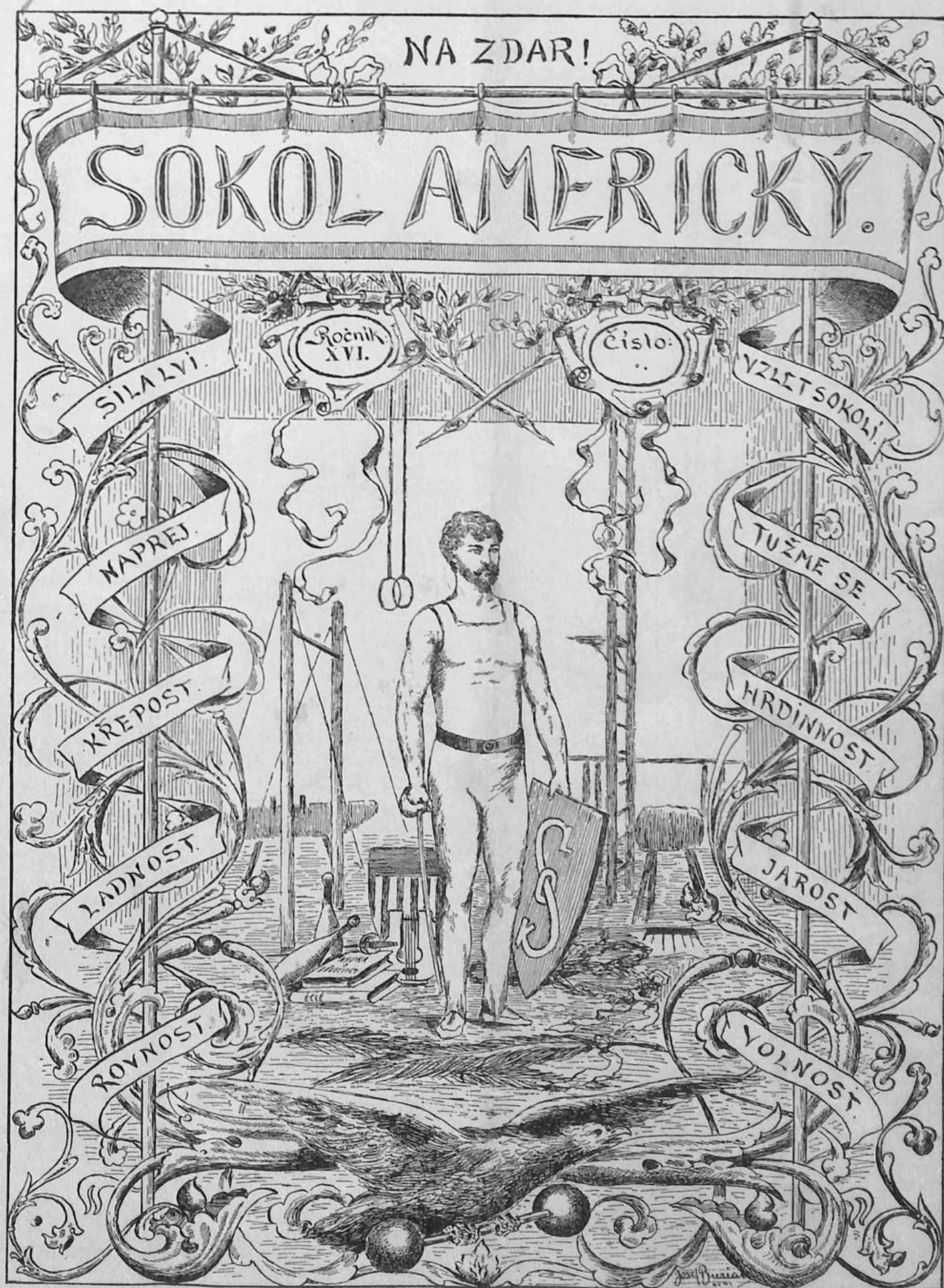

Toto místo jest vyhraženo pro známého
R. HURTA,
KREJČIHO A KLOBOUČNÍKA,
 — jenž vlastní největší sklad —

sokolských klobouků, košil, pásů a monogramů, cvičebních košil, odznaků, hotových obleků cvičebních pro žáky. Stejnokroje zhotovují a zasílám do kterékoli části Spojených Států. — Vše v cenách nejnižších.

R. Hurt, krejčí a kloboučník, 593 Blue Isl. Av., Chicago, Ill.

SEVERŮV BALSÁM

— PRO —
PLICNÍ NEDUHY

jest nejlepší lék
 proti kašli, chrapotu, katarrhu hrtanu a
 průdušek, nastuzení, chřipce, zánětu,
 bolestem v krku, počátkům součotin a
 proti všem nemocím plic. Cena 50c. a 25c.

Na prodej ve všech lékárnách.

Proti zácpě berte
Severovy Pilulky pro játra

ZA 25c.

Bolesti hlavy,
 nervosnost, horkost, bolesti ner-
 vové jistě a rychle vyléčí

SEVEROVY PRÁŠKY
 proti bolestem hlavy a neuralgii.
ZA 25c.

EMIL POLAK,
 1321. první Avenue,
 roh 71. ul., New York.

Vyrábí všeho druhu stejnokroje
 a potřeby sokolské, střelecké a
 spolkové vůbec, klobouky a čap-
 ky pro pány a chlapce, dětské i
 chlapecké obleky.

Hojný sklad modního zboží pro
 pány, kufry, vaky, torby, peně-
 ženky a řemení u velkém výběru.

Dodavatel Těl. Jednoty „Sokol“
 v New Yorku.

Knihy a časopisy redakci zaslány.

Sokol, měsíčník; redakce J. E. Schei-
 nera, vyšlo čís. 6. a 7., roč. 20. Předplatné
 na rok jest \$1.10. Adresa: Časopis
 „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

Česká knihovna. — Číslo 1. Národní
 pohádky od Boženy Němcové. Cena 5archo-
 vého svazku (160 stran) 10 kr. — Nakladatel
 Fr. Horálek, knihkupec, Král. Vinohrady u
 Prahy, Bohemia, Europe.

Ku předu, zpátky ní krok! Po-
 chod i hymna Sokolů. Slova s nápěvem, vý-
 tisk za 1 kr., 120 výt. 50 kr. Nakladatel týž.

Denní Hlasatel, denník věnovaný
 zájmům česko-amerického dělnictva vydá-
 ván jest Českou Typografickou Unii. Před-
 platné na tento nejlepší, nejrozšířenější a
 zároveň nejlacnější český denník jest na
 rok \$5.50, na půl roku \$2.75 a na čtvrt roku
 \$1.50. Adresa: Denní Hlasatel, 611 Centre
 Ave., Chicago, Ill.

The Bohemian Voice, (Český
 Hlas) měsíčník vydávaný nákladem Ná-
 rodního výboru. Předplatné na rok jest \$1,
 jednotlivé číslo stojí 10c. Adresa: The
 Bohemian Voice, Omaha, Neb.

Slavie, politický týdeník. Předplatné
 na Slavii a záb. i poučnou přílohu „Rodina“
 i s premií na rok \$3, na Slavii bez přílohy
 \$2.20, na Ro. inu \$1.20. Adresa: Slavie, Ra-
 cine, Wisconsin.

Domácnost, obrázkový časopis pro
 zábavu a užitečné poučení. Předplatné na
 Domácnost jest \$2.75 na rok, do Čech \$3.75
 Adresa: Domácnost, 346 Broadway, Mil-
 waukee, Wis.

Kewaunské Listy, politický tý-
 denník, vychází v Kewaunee, Wis. Před-
 platné na rok \$2. Adresa: Kewaunské Listy,
 Kewaunee, Wis.

Pokrok Západu, politický týdeník;
 předplatné na rok \$2.20, s románovou pří-
 lohou „Knihovnou Americkou“, vycházející
 v sešitech 64stránkových, každých 14 dní,
 \$3. Předplatné na Knih. Am. \$1. Adresa:
 Pokrok Západu, Omaha, Neb.

La Préparation Militaire, mě-
 síčník unie francouzských tělocvičných
 spolků pro výcvik vojenský. — Redaktor
 Dr. Chassagne, 5, rue Franklin, administra-
 tor M. L. Lenoir, 118, rue Oberkampf,
 Paris, France, Europe.

Šotek, humoristicko-satyrický obrá-
 zkový týdeník. Redaktor a vydavatel B.
 Bittner, hlavní ilustrátor Oldřich Farský.
 Na rok předplácí se \$2.50 Adresa: Šotek,
 702-704 Loomis St., Chicago, Ill.

Svit, týdenní časopis pro všechny otázky
 veřejné a všecken český lid; předplatné na
 rok \$1.50; adresa: „Svit“, Schuyler, Neb.

Dennice Novověku, týdeník po-
 litický; předplatné na rok \$3.20; adresa: V.
 Šnajdr, 1198 Broadway, Cleveland, O.

Slovan Americký, dvoutýdeník
 politický (vychází v každý úterek a pátek);
 předplatné na rok \$2; adresa: „Slovan Ame-
 rický“, Cedar Rapids, Ia.

Wilberské Listy, týdeník národní
 a politický; předplatné na rok \$2; adresa:
 „Wilberské Listy“, Wilber, Neb.

Obzor, katolický týdeník; předplatné
 na rok \$2; adresa: „Obzor“, St. Paul,
 Minn.

Čechoslovan, katolický týdeník;
 předplatné na rok \$2.25; adresa: „Čechoslo-
 van“, 566 Centre Ave., Chicago, Ill.

Besedy slovanské vychází v roční-
 cích o 6 svazcích. Sokolům doporučují se
 zvláště tím, že nakladatel věnuje z každých
 pěti tisíc prodaných výtisků tisíc žlutých
 Moravsko-slezské Obci Sokolské. Na rok
 předplácí se 1 zl. 30 kr., mimo poštovného.
 Adresa: J. Barvič, č. 4, Rudolfova ulice,
 Brno, Moravia, Europe.

Slovák v Americe, týdeník
 věnovaný zájmům národním a dělnickým;
 předplatné \$2.50 na rok; adresa: „Slovák v
 Americe“, 120 E. 3rd St., New York.

Slovenská Svornost, dvoutý-
 denník dělnický (vychází každý pondělek a
 čtvrtek); předplatné na rok \$2; adresa: „Slo-
 venská Svornost“, P. O. Box 799, Connells-
 ville, Pa.

Amerikánsko-Slovenské No-
 viny, týdeník, orgán Národního Sloven-
 ského Spolku; předplatné na rok \$3; adresa:
 P. V. Rovnianek & Co., P. O. Box 124,
 Pittsburg, Pa.

Amerika, polský týdeník; předplatné
 na rok \$1.50; adresa: A. A. Paryski, 224 St.
 Clair St., Toledo, O.

Zgoda, týdeník, orgán „Zwazku
 Narodowego Polskiego“ ve Spoj. Státech;
 předplatné na rok \$2; adresa: M. Majewski,
 779 Milwaukee Ave., Chicago, Ill.

Jan Šiman,

vyrábětel a dodavatel

OZDOBNÉHO
 BROUŠENÉHO
 MALEBNÉHO **SKLA**

všeho druhu, náležejícího

ku stavbám.

215-219 So. Clinton St. Chicago, Ill.

Nakresy a výpočty zašlu na požádání.

SEVERŮV Olej sv. Gottharda

zahní boule, reumatismus, dnu,
 píchání u žeber, bolesti na prsou
 a v zádech, suché lámání, ústřely,
 záněty a všechny bolesti revma-
 tické a neuralgické. Jest to nej-
 lepší mazání. Cena 50 ctů.

Na prodej ve všech lékárnách.

Kdo chce

úplně vyléčiti revmatismus,
 bolesti v zádech, strnulost a stuh-
 lost údů, necht' natírá se Severovým
 Olejem sv. Gottharda a užívá

Severův Lék
 proti revmatismu

za \$1.00.

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XVI.

NEW YORK, 15. ČERVENCE 1894.

Číslo 7.

Předplatné pro členy na rok.....50c.
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Pořadatel: Dr. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
Tiskár a výpravčí: F. Lier, 408 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listárna redakce. — Příspěvky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 6. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

Ot. čtenářům Sok. Amerického.

S novou vůlí a s mnohými úmysly, jež rád viděl bych aby v Sokolstvu našem došly uskutečnění ujal jsem se znova pořadatelství Sokola Amer., jehož vzdal jsem se před 10 měsíci byv k tomu nucen nedostatkem času, z kteréž příčiny i dosavadní pořadatel br. Fr. Lier povinnost onu s beder svých nyní složil.

Uvazuje se znova v pořadatelství t. l. nemohu opomenouti vysloviti díky nejsrdečnější br. Fr. Lierovi, jenž jsa se mnou totožných náhledů o věci sokolské a její potřebách několikráte náhledy mé a činy mé v t. l. s horlivostí vzácnou hájil i lituji že přílišné zaměstnání přimělo jej vzdáti se úřadu, v němž tak zdárně a k prospěchu společné věci naší působil.—

Úmyslem mým jest pokračovati v t. l. v práci již dříve započaté, totiž snažiti se k tomu aby Sokolstvo Americké pevně lnulo k zásadám Sokolstvu svatým a je provádělo způsobem důstojným bez přívěsků s věcí naší se nesrovnávajících, jím na mnoze odporujících a škodících. Jako dříve tak i v budoucnosti bude Sokol Americký hájiti a podporovati vše co podpory si zaslouží a tepati co odsouzení jest hodno. V tom neodstraší mne zkušenost z doby minulé kdy často pro náhledy své v t. l. z povinnosti a prospěchu věci sokolské pronášené sklízeli jsem nenávisť a nepřázeň osobní.

Tam kde jednati se bude o věc dobrou a spravedlivou bude při ní státi Sokol Americký byť z předu jasno bylo že setká se s tuhým a mocným odporem. Vždyť věc dobrá konečně přece jen zůstává vítězem, třeba ten kdo pro ni v prvé řadě bojoval byl poražen. Více jak dvacetiletá zkušenost získaná v tělocvičně a dlouholeté pilné pozorování ruchu sokolského v Čechách i několikaleté zkušenosti, jichž nabyt jsem na roli Sokolstva amerického i studie, jež v letech posledních jsem podnikl, budou mi pomůckou a vodítkem při pořadatelství t. l.

Objasniti stanovisko a povinnosti Sokolstva amerického všímáti si pilně ruchu cvičebního a poukázati na přednosti i vady, jichž při tom se dopouštíme i sledovati činnost a hospodářství sborů našich mimo tělocviky se jevící, bude předmětem úvah a pojednání t. l.

Nynější rozdělení N. J. S. v župy a zřízení župních cvičitelských sborů umožní bezpochyby také aby Sokol

Americký přinášel hojněji než dříve mohlo se díti původní práce cvičitelů a zabýval se názvoslovím tělocvičným v kterémžto ohledu až dosud ničeho samostatně jsme nepodnikli sledující jen a přijímající za své změny pokud tyto Sokolstvem v Čechách byly zavedeny.

Jedním z hlavních úkolů t. l. bude přičiniti se o rozšíření činnosti sokolské, kteréžto snaze jak vše zdá se ukazovati my sami stáli dosud v cestě tím že pachtili jsme se na mnoze abychom vychovali z řad našich borců, kteří by dovedli prováděti cvičení obtížná a překvapující, kterážto snaha byť i s mnohé strany byla popírána zasáhla veškeré Sokolstvo zde i za oceánem. Nám třeba cvičení usnadniti a zjednodušiti nemá-li obecnost býti od něho na dále odpuzována. Na místě praeného shánění se po nových a nových sestavách nejčastěji přehlzaných, často i zdraví a bezpečnost cvičícího přímo ohrožujících, musíme se již nutně k tomu dostati abychom v tělocvičnách počali s přísným výběrem cviků, abychom k úplnému zapomenutí a k nepotřebě odsoudili co sic po dlouhá léta našimi nejlepšími borci bylo prováděno, co však sta a snad tisíce jiných od cvičení odpuzovalo. V směru tom doufá Sokol Americký za pomoci stejně smýšlejících zkušených cvičitelů vydatně působiti i bude v tom ohledu prvním a doufáme i zasloužilým pracovníkem, neboť není pochyby že tím k obecnějšímu rozšíření věci sokolské valně poslouží. K úspěšné činnosti ovšem třeba pomoci širší, a tu obracím se ku všem Sokolům, kteří věc naši sledují a schopni jsou náhledy své písemně vyjádřiti by do orgánu N. J. S. dle možnosti přispívali. Každý příspěvek a každý dopis bude vítán i dojde uveřejnění pokud obsah jeho bude příhodným a pokud stačí k tomu sloupce t. l. By u věci té nevzniklo žádného nedorozumění jak snad se tu a tam stalo, sloužij všem bratrům dopisovatelům a přispívatelům k vědomosti, že každý rukopis redakci t. l. zaslaný ať uveřejněn neb neuveřejněn bude na dobu 3 měsíců uschován, v kteréžto době možno se otázati každému pořadatele t. l. o vysvětlení buď proč příspěvek uveřejněn nebyl neb proč z něho bylo co vypuštěno. Kdož by pak nebyl s vysvětlením pořadatele spokojen, tomu rukopis se vrátí a on může se obrátiti o rozhodnutí k v. v. N. J. S.

Doufaje že bude mi možno v směru výše naznačeném v t. l. působiti a tím jak pevně jest mé přesvědčení přispěti skrovnou hřívnou svou k prospěchu milé N. J. S.

znamenam se se sokolským Na zdar!

K. Š t u l í k, pořadatel S. A.

Ještě o zrušení závodů.

Nedávno v t. l. vyvolaná otázka, aby závody byly odstraněny, dlouho mezi námi putovala od úst k ústům než dostala se do našeho orgánu. Nemohlo ujíti pilnému pozorovateli činnosti naší, že závody nikterak nedocílujeme, čeho od nich očekáváno, zvláště kdy výsledky závodů často ukazovaly pravý opak toho, co o nich jsme hlásali. Oprava, již jsme v závodech provedli, v snaze abychom učinili je veřejnou zkouškou veškeré činnosti tělocvičné, žádného odvětví při tom neopomíjely, nemohla patrně závodům na dlouho prospěti. Tím rychleji za to vstouplo hnutí protizávodní, kdy poslední sjezd chicagský závody sůžil ustanovit aby v nich cvičení nářadové bylo opět bodem hlavním a rozhodujícím.

Mínění o tom aby závody byly zrušeny, valně se různí, jak o tom pojednání některá v minulých číslech t. l. ukazují. Některí s radostí pozdravili návrh na odstranění jich, jiní opět další pořádání jich zastávají. Máme za to že tito brzy okážou se v menšinu.

Snad byly doby kdy závody skutečně k zvýšené činnosti tělocvičné u nás přispěly i snad poněkud k zmnožení cvičících příčinily, to však s jistotou neodvážili bychom se tvrditi, neboť spíše pravdě podobno jest že byly věci naší ku škodě než k užítu. Je-li zásadou naší, že k tomu musíme se snažiti, aby pěstění tělocviku stalo se u nás všeobecným, pak opravdu jen jsme závody — při nichž jen nejlepší borci naší nejtěžší výkony své na odív vystavovali — proti uskutečnění zásady oné pracovali. Každému z nás dostatečně jest známo, že v mnohém v činnosti sokolské následovali jsme jen daný vzor, tělocvičnou činnost starých Řeků, zapomínajíce při tom že poměry přítomné zcela jsou rozdílné od těch, v nichž staří naši vzorové se tužili. Spůsob života moderního člověka, jeho požadavky životní i jeho povinnosti jsou jiné oněch starých Řeků.

Přihlédneme-li k tomu, že u Řeků tělocvik pěstován hlavně k vůli tomu s neobyčejnou pilností a přísností, aby jistá třída lidu, na počet slabší, mohla v porobě udržeti podrízené třídy lidu, mnohem četnější, tu snadno nahlédneme, že třeba jim bylo nutně prostředku, aby ona třída méně četná v svojí pohotovosti branné byla pobádána a vzpružována, k čemuž ovšem velmi přispívaly závody, v nichž vítězům pocty neobyčejné se dostávalo. Tak pobádána ctižádostivost jednotlivců nesla žádoucí ovoce, přispívajíc k pilnějšímu tužení se všech. My nápodobním vzoru toho daleko nedošli, neboť kdybychom sebe větší důležitost dosažené dokonalosti v pěstování tělocviku připisovali, kdybychom sebe více snažili se vítěze o závodech našich vyznamenati a povýšiti, mínění veřejnosti s našim často na prosto se rozchází. Ano přízně se, že často při klidném rozvažování byli jsme toho náhledu, že nečiníme dobře stavíce za vzor toho neb onoho vítěze závodního, jen proto že v obratnosti a síle předstihl jiné, neboť jsme dobře byli si toho vědomi jak četné a různé náhody hrají nemalou roli v získání ceny závodní. Často mnohem pilnější, horlivější a upřímnější Sokolové jen do pozadí byli staveni vyvyšováním jejich šťastnějších soupeřů.

Tak co na jedné straně jsme hlásali, že máme v opovržení veškerý nerozumný sport, že v ošklivosti jsou u

nás cvičení cirkusová, že vystříháme se všech cvičení nebezpečných, přece na druhé straně vykazující závodům v činnosti své místo důležité do kořán otevírali jsme dveře svých tělocvičen, aby jen zmíněné neřesti plným proudem do nich vešly.

Kdo chtěl o závodech zvítěziti, ten ovšem musil provésti cvičení obtížná vysokého stupně aby jen co nejvíce se napočítalo bodů. Jaký div potom že každý snažil se prováděti cvičení co nejtěžší, často nedbaje při tom zda tím sobě prospěje či uškodí. Nebylo divu zaslechl-li člověk někdy zoufalý výrok: „Ať se třeba zabiji, jen když to udělám.“

Nebyla cesta ona bludnou?

A netrváme dosud na bludné té stezce?

Některý z bratrů vytkne, že v Čechách přece také pořádají závody, a uznávají-li je tam za dobré, že my neměli bychom proti nim brojiti.

Jsem přesvědčen že i Sokolstvo v Čechách brzy od závodů upustí, a do doby té bezpochyby není daleko.

My jen u věci té bratry zámořské předstihneme jako jsme je předstihli v tom kdy ustanovili jsme aby k závodům žádných výkonů na před nebylo vypisováno a že závoditi se má ve veškerých cvičeních v tělocvičnách našich obyčejně pěstovaných. Jsme jen dalekými pozorovateli toho co Sokolstvo ve vlasti naší podniká a proto snad můžeme se v úsudku svém mýliti, však přece bez váhání a s dobrým svědomím můžeme napsati, že se jen následkem nemístné závodivosti v mnohém cvičení v sokolských jednotách českých přehání. „Trainování“, příprava k závodům, měla by se u nás státi co nejdříve věcí zapomenutou.

V tělocviku nikdy již neměli bychom síly své měřiti tím způsobem jak jsme činili ani mezi sebou ani s cvičenci jiných národů. Přejí-li si tito náhodně věděti jak cvičíme, tož jim ochotně vyhovme ukázkou našich cviků ale napřed jim dobře vyložme zač tělocvik pokládáme, co jim chceme docíliti a oni pak pochopí proč závodů nechceme.

Máme za to že cílem našim musí býti aby nadešla doba kdy tělocvik bude všeobecně pokládán za tak důležitý činitel v životě lidském jako jest dýchání vzduchu a vyživování těla potravou. V době té jistě že žádných závodů tělocvičných nebude, právě tak jako dnes u lidí rozumných není závodů v dýchání ani v jídle ani v pití.

Pak nebude třeba spolků tělocvičných tak zřízených, jako jsou dnes sbory sokolské a lidstvo žiti bude v poměrech nám neznámých, ovšem že šťastnějších než jsou naše.

Do toho, při hlemýžďím pokroku lidstva a při obrovské jeho setrvačnosti při starých copech jest nedozírně daleko.

Odstraníme-li závody tím jen lepší pochopení věci naší osvědčíme a smysl pro pokrok.

A to měli bychom na dobro jakýkoli způsob závodění odstraniti?

Na tuto otázku odpověděli bychom kladně, kdyby byla nám již nadešla doba právě zmíněná, kdy každý tělocvik přiměřený bude pokládati za věc tak důležitou jako jídlo a pití. Zatím mohli bychom jen malou opravu provésti, totiž jíti o malý krůček dále než bylo svého

času v t. l. navrhováno, kdy doporučelo se aby odstraněny byly závody jednotlivců a ponechány jen závody čet. Mohli bychom vypustiti pro budoucnost i závody čet a ponechat jen závody jednotlivých sborů.

Při závodech takových musilo by se ovšem souditi dle jiných pravidel než bylo dosud.

Tu především přihlíželo by se k tomu, kolik procent všech členů cvičí? Jak pravidelnou ješt návštěva? Co dobrého sbor vykonal k podpoře vlasteneckých podniků? Jakým způsobem dovedl využívat peněz buď na příspěvcích sebraných buď na zábavách vyzískaných? Jak členové jeho plnili své povinnosti?

Po odpovědi na tyto a jiné otázky teprve přihlédlo by se ku posouzení cvičení členů, které tu z každého sboru předvedli by cvičení svoje a při tom větší váha musila by se klásti na vývin tělesný, na chování se cvičících, na volbu cvičení a t. d. Při tom musilo by každé cvičení nevhodné, hlavně cvičení odvažlivá býti počítano v neprospěch a nikoli k lepšímu příslušného sboru a závody takové daly by se při nynějším zřízení župním provésti velmi levně, bez obtíží, aniž by třeba bylo aby sbory borce své na sta a na tisíce mil daleko vysílaly. Při řádném dozoru župním, při zprávách řádně a dle pravého stavu věci župními činovníky ústřednímu výboru župnímu podávaných, nebylo by nesnadno výkonnému výboru N. J. S. rozsouditi, kterému že sborů náleží prvá cena za nejlepší činnost sokolskou.

Mimo takové zmíněné závody, při nichž nebylo by žádné doby dřičské předzávodní, žádného trainování, nýbrž stálá pilná práce, mohli bychom pořádati občas společná cvičení veřejná dle příležitosti, jak již to bylo navrhováno. —

Nebylo by dobře, aby některý sbor uchopil se záležitosti odstranění závodů, když do příštího sjezdu ješt doba příliš dlouhá?

Několik myšlenek o zevní nápravě v Sokolstvu.

Sociální oprava ješt heslem naší doby i našeho českého života.

Po nezdarech politických ozývají se hlasové vážní a výstražní v literatuře, v umění, na poli hospodářském a společenském po nápravě, touží po odstranění zastaralých předsudků a vad.

Zrezavělá zbraň zrádcování a výtky o nevlastenectví vržené v tvář těm, kteří podobné posvátné předsudky vynasnažovali se zvrátit, již nepůsobí; snad nebude i moje přesvědčení sokolské v pochybnost bráno, jestli vytknu některým stránkám naší organizace sokolské vady po mém soudě velmi závažné.

Předesílám s důrazem, že při těchto výtkách mám na mysli v první řadě, ano skoro výhradně naše jednoty venkovské, mezi nimiž žiju.

Věcná debata podobná byla již zahájena i mimo časopis „Sokol“, třeba tam nebylo s naprostou oprávněností hleděno k pravým zdrojům nedostatečné mnohdy činnosti jednot venkovských.

K vysvětlení dnešní zevní organizace sokolské přispěje nemálo úvaha o poměrech, v jakých položen byl základ k myšlence sokolské. Bylo to v letech šedesátých,

v době romantismu nejen v literatuře, ale i v politice, v době, kdy jsme mysli, že uspořádáním velkolepých táborů a národních slavností s kroji více méně národními, mnohdy zdánlivě národními domůžeme se svých práv politických. Doba ona byla přes nevyspělost názorů dobou nadšení, dobou zvučných slov a též zvučných a obětavých skutků mnohých.

Tehdáž ctěno a váženo bylo vše, co bylo české nebo aspoň česky vypadalo. V kvasících oněch letech národního nadšení povstal Sokol, zrozen v hlavě geniálního idealisty, odpovídající snahami svými tužbám doby své. Vstoupil tak Sokol v život se zvučným heslem „čeství a bratrství.“

Ký div, že odrazem tohoto skvělého hesla byl zvučný oslnující sloh a tam, kde zvučnosti té se nedostávalo, aspoň nápodobení jadrnosti a plnosti slova, kraj po malebnosti se nesoucí a zavedení tykání mezi členy.

Předně slovo o slovu sokolském.

Hrdému a sebevědomému slohu sokolskému v letech šedesátých odpovídalo skutečné nadšení a skálopevné přesvědčení o brzkém vítězství české věci. Mezi formou a obsahem nebylo tedy značného nesouzvuku.

Avšak nastal úpadek, nadešly sklamaní, malomyslnost a dokonce i pochybnost o úspěšnosti našich bojů. Národní kroje a slavnosti pozbyly své přitažlivosti, hesla svého půvabu a slovo svého obsahu. Avšak sloh zůstal nezměněn. Nastala mezitím vážná práce sebekritiky, a tato si našla prostší formu slova skromného, však to zůstalo leckdes bez účinku, dodnes slýcháme řeči naduřelého slohu v provoláních, přednáškách, básních a pojednáních, tak že dobře míněná myšlenka ztrácí se v této spoustě frází.

Vylučuji zásadně vědecké věcné články a práce odborné, poukazují však, abych doložil své tvrzení, ku zprávám jednotlivých jednot sokolských v samotném časopisu „Sokol“.

Co často hromadí se v nich zbytečností, co malicherností. Nebude, tuším, mimo ubohého redaktora „Sokola“ človíčka, jenž by o sobě mohl říci, že přečetl a čte celou tu spoustu zpráv z jednotlivých jednot, zaujímajících polovici sloupců našeho jediného odborného časopisu.

K čemu třeba vytisknutí podobných zpráv, když je čte povždy jen člen té které vychválené, výminkou kárané jednoty? Pro dějiny Sokolstva stačilo by zaslati podobná líčení do archivu župního neb Obce Sokolské a bylo by záhodno místo tak získané věnovati raději vědeckým pracím třeba z cizích jazyků přeloženým.

Mimo tyto dopisy nelze mlčením pomínouti zbytečné pamětníky a almanachy vydávané mnohými jednotami na oslavu svých anebo svých činovníků jubileí. Co je v nich frásovitých článků a básní všech možných a nemožných okresních básníků, co planých řečí! A konec konců! Po slavnosti rozesílají se tyto pamětníky brat. jednotám s nářkem na nedostatečné porozumění ideálům sokolským a s prosbou, aby pro bůh pomáhaly jubilující jednotě uhradit schodek způsobený zbytečným potištěním pěkného bílého papíru.

O provoláních k sokolským slavnostem se strany jedné a o různých šibřinkových pozváních s příslušnými

obrázky se strany druhé netřeba šířiti slov. Provolání plná fanfár a pozvánky často hospodského zevnějšku a obsahu! Pěkné to protivy přečasto se stýkající!

Od slova tištěného k slovu mluvenému jen skok! Pozorujme vzdělávací činnost mnohých jednot. Vyjíma- jíce řídké případy najdete na pořadu sokolských před- nášek nějaké vylíčení „o životě a působení Tyrše a Fuegnera“, a jestli kdo se odváží na látku jinou, je to buď bratr tajemník aneb učitel, jenž v předvečer ročnice upálení mistra Jana Husa věnuje vlasteneckou vzpo- mínku tomuto velikánu doby husitské.

Někde, někdy uspořádají se večírky Kollárovy, Jung- mannovy atd. — o vědeckých přednáškách u nás ve venkovských jednotách sotva potuchy, a jak snadno přece bylo by našim profesorům, lékařům a jiným přednáseti o tělocviku řeckém, o moderní výchově mládeže, o tělo- cvičném ruchu v cizině a podobných předmětech, aby- chom porovnávajíc práci svou s prací jiných pobádání byli k úsilovnější činnosti, k zakládání knihoven, k pořá- dání vědeckých přednášek i nesokolskému občanstvu přístupných, ku sbírání na fondy tělocvičen, zkrátka k činnosti, jež posud jest u nás výminkou, nikoli pravidlem.

Snad by se osvědčilo, kdyby Obec Sokolská získala odborníky z kruhů svých, kteří by po venkově našem poskytl členstvu příležitost poznati, jak má vypadati odborná a spolu sokolská přednáška.

Rovněž jako sloh sokolský nezamlouvá se mně i druhá zvláštnost — stejnokroj posavadní.

Vím, že tímto prohlášením zasáhnu do vosího hnízda a že vyvolají slova moje na mnohém místě hlučný odpor. Najdou se dost četní obhájcové, kteří mimo malebnost kroje vychvalovati budou jeho praktičnost, jeho národní ráz, zvyklost a pod.

Praktičnost těžkých bot, čapky bez štítku, bez ochrany proti dešti a úpalu slunečnímu, havelok nedosta- tečný v mrazu, zdouvaný a obtížný ve větru, kajda, v níž sotva je místo pro kapesní šátek, tvoří celek, který nechť chválí, kdo chce; že kraj sokolský jest a zůstává neprak- tický, toho důkazem jsou stále se ozývající hlasy po opravě a změně kroje toho. O zvyklosti netřeba dlouze vykládati. Byla-li by tato směrodajným pravidlem, pak je všemu pokroku odzvoněno. A co se týká národního rázu stej- nokroje, těžko by bylo věru nalézti obdobnou sestavu ve Slovanstvu.

O estetické stránce kroje ovšem těžko se příti. Snad na obrazu Sochorově najde kraj nynější četné obdivo- vatele, konečně pestrost na obrazu není chybou, otázkou jinou jest, zdali v kritisující chladné době naši najde se dost vážných mužů, kteří s toužbou zálibou oblekou kraj jako vznětlivá mládež toužící po zevním dojmu.

O to jde, nikoli jen o četné účastenství mládeže při veřejném vystupování Sokolstva, aby zralí, vážní mužové hlavně z kruhu intelligence dodali účastenstvím svým v stejnokroji sokolskému sdružení patřičné váhy a důstoj- nosti.

O zastoupení zevním se při otázce kroje jedná, ne na posledním místě, aby vyvolen byl tedy kraj odpovídající i vkusu doby i prostotě myšlenky sokolské zároveň, prostý vši křiklavé malebnosti a zbytečných cetek. Sokolstvu málo je zpomoženo, že kraj ten o všelijakých slavnostech

výmínečně oblékne nějaký bratr advokát anebo lékař jako volavka pro mladší generaci, nezřídka bohužel vždy krátce před volbou do obecního zastupitelstva nebo do sborů ještě vyšších.

O to jde, aby mužové vážení počtem četným oblékli kraj sokolský, a v řady činných Sokolů vstoupili vzorem mládeže a pobídkou ostatnímu občanstvu.

Tu marné jest odbýti tuto vadu pohrdlivým úsměš- kem o nedostatku nadšení, o opičení se po Němcích; kraj sokolský po mém náhledu již po stránce názoru obecního o modě musí ustoupiti kroji prostšímu, méně křiklavému. Jen mimochodem poukazuji k tomu, že nejen povaha kroje samého, nýbrž i okolnosti jiné při- spěly bohužel k tomu, že ráz účelnosti jeho ustoupil do pozadí za dekorativnost a parádu.

Zavinily to též ony emancipované Sokolky paradující mnohdy na úkor vlastní své pověsti při bazarech a výle- tech v červené košili a vysokých botách, zavinil to i zlo- zvyk mnohého starého Sokola i nesokola, jenž svým mlá- datům odměnou za dobré chování ve škole a v domá- cnosti na výlety a slavnosti opatruje miniaturní kraj so- kolský, jež nadějně mládě po důkladném opotřebení po kusech smývá a dotrhává v blátě.

Bylo by aspoň na místě, aby Obec Sokolská zakázala naprosto parády, při kterých vystupují „Sokolky“ a od- stranila zlozvyk dětských Sokolů, neb jedno i druhé je vážnosti Sokolstva jen na ujmu. Přijde-li pak otázka změny stejnokroje do proudu, doporučovalo by se, aby Obec Sokolská netoliko mezi cvičicím členstvem, nýbrž i mezi ostatními rozeslala dotazníky, aby takto nabyla jasněho přehledu o návrzích a názorech v této věci.

Zbývá mně jen promluvit o bratrském tykání mezi členstvem, o formě to společenského styku, jež byvši síce dobře míněna, způsobila nicméně v jednotách venkov- ských veliké škody.

Navrhnutí odstranění této obcovací formy leckte- rému Sokolu starému a ještě více mladému, bude se zdáti těžkým proviněním na myšlenku demokratické, nicméně neostýchám se prohlásiti, že odstranění tykání pokládal bych pro svou osobu za velký pokrok.

Nebude snad všeobecně známo, že původcem tykání byl Fuegner, jenž podal návrh na zavedení bratrského „ty“ za souhlasu tehdejších členů Sokola pražského. Forma tato byla přijata pak i v ostatních jednotách a jest dnes jedna ze svátostí sokolských, to však oprávně- nost její nijakž neodůvodňuje.

Vždyť sám Tyrš, vlastní tvůrce Sokolstva, dost po- chybovačně hleděl na tykání bratrské, což bude asi známo jen osobním jeho přátelům. Poznalť on zajisté záhy, že ideálně a dobře míněná obcovací forma tato ve skutečnosti se zdarem provésti se nedá. Snad přívržencům sokolského tykání tane na mysli sdružení bratří sjednocených jednou velkou myšlenkou po způsobu jednoty česko-bratrské, dnešní názor o společenském styku stojí však, trvám, v příkrém odporu proti tykání tomu, jež všeobecniti jest snad zůstaveno teprve sociálnímu státu budoucnosti.

Budiž mně porozuměno. Mně názor dnešní spo- lečnosti není směrodajným a rozhodujícím, nechci ani dodati mínění svému důrazu poukazem k tomu, že nižádné sdružení tělocvičné u ostatních národů, ani u Francouzů

Němců atd., ani dokonce u ostatních Slovanů, kteří tělocvik od nás převzali, nepřijalo za zásadu tykání mezi členstvem svým.

Ano, netajím se s tím, že ve velkých městech, kde soukromý styk členů mezi sebou jest nemožný, tykání na cvičišti bez rozdílu stavu a stáří přispívá k utužení přátelské spolupůlnosti, že dodává práci tělocvičné zvláštní vřelosti, jež tak mile působí na každého, kdo byl kdysi členem jednoty pražské.

Jinak ale má se věc na venkově, kde společenské, rodinné a hmotné poměry jednoho každého člena jsou druhému známy, kde jeden člen na druhém jest často hmotně neb aspoň společensky závislým a kde kastovníctví starousedlých a „privandrovalých“, bohatých i chudých, kastovníctví měšťanů, úředníků atd. jest hradbou, kterou bratrské „ty“ poraziti s to není.

Tu třeba pracovati především ku zdomácnění samé myšlenky sokolské; obsah, nikoli forma, jest hlavní věcí a tu třeba získati této myšlenky přátely, jednoho po druhém, způsobem netížícím nikoho, neukládajícím jednotlivci obětí na přesvědčení a ohledech společenských.

Na venkově nechť jest vůle sebe lepší, forma tykání věde jen k rozpakům a nesnázím, nepomahajíc věci dobré, toliko ji poškozujíc. Mějme jen na mysli kruhy, z nichž se rekrutují členové Sokola na venkově. Až na malé výminky úředníky státní a často i profesory středních škol, někde i učitelstvo odstraňuje zákaz představených a zbývají tedy pouze třídy t. z. neodvislých občanů. Kupec a jeho personál, advokát a jeho zřízení, řemeslník a jeho tovaryšové, tu a tam učitel odvážný, nedbající toho, že členstvím v Sokole p. inspektoru neb okr. hejtmánovi se nezalíbí, zřídka nějaký profesor, to je členstvo venkovského Sokola. Tu se v úzké prostora cvičiště stýkají členové činní, tykající sobě jako bratři, aby vykročivše z budovy tělocvičné stáli vůči sobě v předešlém sociálně odděleném a tak často odvislém poměru maloměstského života. Tu stojí proti sobě kupec a zřízenec jeho, konceptní úředník a mundant, mistr a jeho tovaryš, učitel a žák před rokem z kázně jeho vyšlý, nevědouce jak spolu obcovati, jak se osloviti. Nesnáze rostou na obou stranách a tu nezbyvá oběma stranám mnohdy nic jiného, nežli i na cvičišti zůstatí při obvyklé formě obcovací neb oslovení všelijak kroutit, jen aby nedošlo k přímému tykání panu bratru, nebo zabřednutí do dilematu, t. j. býti bratrem na cvičišti a za dveřmi cvičiště panem „Xem aneb Ylonem“ a tak spolu s trikem svléci se sebe celé bratrství.

O případech, kdy na místě rozpaku oboustranného nastávají rozpaky ještě větší, když nějaký mladý člen Sokola bratrského tykání vůči staršímu členu užívá na místech, kde oslovenému je to nejméně milo, a zavdává smíškům jen příležitost ku trapným poznámkám, nechci se zmíniti, ač případů takových je dosti četných. Takové nepříjemnosti stíhají více méně každého člena, jenž nedbaje úzkoprsých názorů maloměstských, vstupuje do řad sokolských nikoliv aby byl na papíře členem, nýbrž činným článkem v organizaci sokolské. Kolik však inteligentních mužů dovede čeliti nepříjemnostem tak malicherným a právě proto tak bolavým a odpuzujícím?

Namítněte si, že jen slaboch dá se odvrátit pro nepříjemné mu „ty“ od sokolské věci. Avšak tu nejde o

pouhou slabost. I kdyby ten který muž nad takovou slabostí zůstal povýšeným, což nepadá zde nic na váhu, že právě pro takovou malichernost může mezi bratrskou důvěrností jeho a úředním a společenským postavením nastati rozpor vážný? Kolik účinné práce sokolské, jaký ruch a zájem pro věc sokolskou toto osudné slůvko mnohdy utlumilo!

Snadná výtká o slaboších nezpomůže, jak jsem shora uvedl; pravdou zůstane, že se odráží tykáním mnohý vážný člen starší a velká část inteligence, a následek toho opět v mnohých jednotách jest, že členstvo mladší jsouc bez dozoru vážnějších Sokolů, libuje si ve způsobech, jež Němec nazývá slovem „Kraftmeierei“, že nevázanost platí za jadrnost, a buď nekázeň anebo z druhé strany, nastane-li v tom směru náprava, opět pouhé kaprálování opanuje činnost jednoty; že na místě demokratického ducha se rozpíná nadvláda jednotlivců, kteří dovršují dílo odpuzující ještě více slušné obecnost z řad sokolských.

Že plnému rozkvětu jednoty vadí na venkově ovšem i jiné okolnosti, ješitnost a nevraživost jednotlivců, nepřítelů činitelů vládních a nedostatek výchovy tělocvičné na středních školách našich, celkově velká nevšímavost naší akademické mládeže k Sokolu a ještě momenty jiné a jiné, není mně ovšem tajno.

Nic nevystihuje křiklavý nepoměr četné inteligence naší k účastenství jejímu v jednotách jako veřejné vystupování jednot samých o místních slavnostech a hlavně výletech.

V čele jednoty povždy nějaký vlastenecký doktor, jež po celý rok na cvičišti nespátříte, za jednotou rodina starostova v kočáře, někdy i on v něm, z ostatních však t. zv. lepších kruhů schází kde kdo. Po nepatrném pochodu sjezd v hostinci, nějaký planý přípitek, pár písni národních a odrhovaček, někdy malá hádka — to je trest leckterých výletů sokolských, a po takové práci nastupují bratři pochod zpátečný, někdy br. náčelník jen doprovázen nejvěrnějšími druhy, jelikož ostatní po- bylí ještě v hospodě při — malvazu.

Volám-li zde po nápravě, nečiním to, touže snad po výlučnosti; rovnosti demokratické nechci činiti ujmu a byla by to také práce bezvýsledná, upozorňuji jen dle nejlepšího vědomí svého na některé stránky, jak jsem v úvodě výslovně podotknul, zevní, které žádají nápravy.

A jestli jen některou z nich jsem přivedl do proudu úvahy povolaných činitelů Sokolstva, jsem s výsledkem své práce spokojen.

Dr. Edv. Lederer.

P o z . r e d . S podivením nemalým přečetli jsme druhou polovinu článku Dra Ed. Lederera. Známe ty proklaté poměry ve vlasti naší, kde vypíná se ten kdo má v kapse o nějaký groš více neb výše postavený nad chudšího a níže postaveného. Proklaté ty poměry kastovní nikoli nedostatek, hlavně výhnaly nás z vlasti a také brání nám abychom se do ní navrátili, třeba některým z nás se v cizině povedlo zámožností se domoci. Mnohý z nás světlou vzpomínku odnesl si z vlasti ze sokolské jednoty, k níž náležel, vládl-li v ní opravdu duch sokolský, bratrský. A i tu vymoženost vznešeným Fugnerem zavedenou chtěli by někteří snad ze Sokolstva vymýtití aby nebyla jim na dále nepohodlnou, jak z článku uvedeného zřejmo: Není nám známo jak pisatel praví že by snad Tyrš byl proti tykání což ani nemohlo býti, neboť on choval se právě tak přívětivě a bratrsky k nejhudšímu dělníku Sokolu, byl-li takový člověkem řádným, jako choval se k Sokolu jemu postavením společenským

rovnému. To ovšem nebylo nás nikdy tajno, jak mnoho bylo těch pánů bratrů Sokolů, které tykáni silně pálilo a takových bezpochyby že ve vlasti naši ještě přibýlo, jak z článku zmíněného skorem možno souditi. Ó jak lidé jsou malicherní. A zdá se nám že malichernost a vypínavost zvláště u nás značně jest vyvinutá. Nebývalo tak. Jak mnohý by rád dočkal se toho aby kastovníctví indické bylo zavedeno, aby zavedeno bylo otroctví. K tomu však doufáme sotva dojde, ba spíše lidé nahlédnou, že člověk jako člověk, že máme býti si všichni rovni. Do zobecnění náhledu toho před tisíci a tisíci lety již jednotlivci hlásaného jest žel daleko všude i v zemích svobodnějších, než jest naše milá vlast. K zobecnění náhledu toho pracovati jest jednou z předních povinností Sokolstva, chce-li býti národu svému tím zaš se mu vydává.

Těšíme se z toho že náhledu Ed. Lederera dostalo se řádného a brzkého vysvětlení správním výborem Sokola Pražského, jenž o věci té dal uveřejnit v červnovém čísle Sokola následující:

„Správní výbor Pražské Tělo. Jednoty Sokol uvažuje o náhledu vysloveném ve článku Dr. Ed. Lederera z Jindř. Hradce „Několik myšlenek o zevní nápravě v Sokolstvu“ č. 6. čas. „Sokol“ prohláší, že nesdílí náhled ten, že naopak zří v tykáni zjevné označení bratrství, stěžejního to a nejkrásnějšího rysu sokolského sdružení našeho a že s důrazem plným trvá proto na nezkráceném zachování tohoto odkazu Fugnerova, jehož opuštění pro domnělé překážky někde snad se vyskytující bylo by povážlivým ořesením základních myšlenek, na nichž spočívá mravní hodnota a ušlechtilý ráz Sokolstva.

Na zdar!

Správní výbor pražské tělocvičné jednoty „Sokol“.
Josef Scheiner, Josef Víšek,
jednatel. starosta.
V Praze, dne 15. června 1894.

Pořádejme cvičitelské běhy.

Rovnoměrně s pokrokem našeho cvičení rostou požadavky kladené do cvičitele. V prvních letech působení sborů sokolských zde nebylo výběru u volbě sil cvičitelských i svěřována povinnost cvičitelská tomu, kdo nejlépe ve cvičení vynikl, kdo nejvíce výkonů uměl, kdo dovedl odkoukati cvičení buď u sborů turnéřských neb po případech v divadlech a cirkusech. Na štěstí bylo mezi těmito prvými cvičiteli dosti těch, kteří dovedli vhodné cvičení pro svěřence své vybírat.

Úřad cvičitelský byl většinou jen čestným, a za práci konanou žádné odměny nevypláceno. Tak stalo se že vkořeněn v některých sborech náhled, že cvičitel má býti svému sboru vděčen za to že ho ten vyznamenává, popřává mu vzácnou příležitost cvičiti jiné. Zvrácený ten náhled dnes ovšem vymřel skoro na dobro.

Dnes konečně uznává se že práce cvičitelova jest prací namahavou, i že spojena s ní odpovědnost značná. Zároveň poznáno, že k řádnému zastávání práce nehodí se kdokoli, nýbrž jen síla k tomu povoláná. S tím zároveň dostavilo se vědomí, že povinností sborů jest za práci cvičitelů dávat odměnu. Přitomně většina sborů našich má cvičitele placené a tam kde povinnost cvičitelů zastávají ochotníci děje se buď proto že nelze zjednatí silu žádoucí neb že pokladna sborová jest prázdnou.

Však i tam kde ochotní jsou cvičiteli platiti, velmi často bývá za těžko jej získati, neboť jest citelný nedostatek těch, kteří povinnost cvičitelskou mohou řádně plniti. V Čechách starají se o to aby pořádním běhů cvičitelských nedostatek cvičitelů se odstranil. My dosud tak šťastni nebyli, abychom řádný běh cvičitelský vypravili.

Zřízení naše, posílání společného cvičitele od sboru ku sboru na dobu několika týdnů, má sice mnoho dobrého a užitečného do sebe, je-li společným cvičitelem síla dobrá, však za krátkou dobu málo týdnů sotva jest možno připravit v sboru tom neb onom několik cvičících tak, aby byli schopni státi se cvičiteli. Vadí tu především příliš krátká doba a pak že cvičící nemohou pro zaměstnání své tolik času věnovati společnému cvičiteli, co on mohl by jim věnovati.

Při posledních závodech N. J. S. byla pěkná příležitost k uspořádání běhu cvičitelského, my však příležitost tu nechali si ujíti na prázdno.

Nyní při zřízení župním daly by se běhy cvičitelské snad spíše uskutečnit. A tu především jest výborná příležitost v župě Chicag-

ské. V té všechny sbory sdružené až na dva jsou sídlem v Chicagu i nebylo by obtížno zříditi nedělní běh cvičitelský, jenž po několik měsíců by mohl trvati, tak dlouho co nutně by třeba bylo aby se v něm posluchači za cvičitele vychovali.

V poslední době záležitost běhu takového projednávána sbory chicagskými a tu uznáno že cvičitelského běhu jest třeba i že takový má se zahájit počátkem měsíce září t. r., brzy po závodech župy Chicagské. Při té příležitosti pronesen náhled, že by učitelové, kteří v běhu onom budou vyučovati, měli býti placeni z pokladny N. J. S. Náhled ten odůvodněn tím že chicagské sbory snad všechny vydrží si své placené cvičitele, z kteréžto příčiny necítí toho potřebu aby k nim byl vyslán společný cvičitel, jehož spíše třeba u sborů slabších, kde cvičitelů postrádají.

Uspořádáním běhu cvičitelského v Chicagu odpomohlo by se těm, v jaké často sbory se ocitují, kdy cvičitel jejich vzdá se své povinnosti a ony nemohou si za něho náhradu zjednat. Když by z každého sboru súčasného bylo do běhu posláno několik pokročilejších cvičenců, neb Sokolů o nichž se ví že by o látku v běhu přednášenou se zajímali, tu bychom se brzy dočkali, že by Chicago nemělo o cvičitele nouze.

Můžeme zde poukázati, že malou zkušenost aspoň s částečným uspořádáním běhu cvičitelského máme i jsme přesvědčení že zařízení takové dobré nese ovoce. Víme že několik pilných a vnímavých Sokolů, kteří byli před málo lety posluchači cvičitelského běhu v Těle. Jed. Sokol v Chicagu, dnes jsou dobrými a hledanými cvičiteli.

A tím lepším výsledkem potkal by se běh, jenž byl by vypraven pečlivěji a na širším základě, v němž probíralo by se vše, čeho cvičiteli nutno znáti.

Však kdyby i nebylo výše vzpomenutého nedostatku cvičitelů, nám bylo by třeba běh cvičitelský uspořádati, když ne z jiné příčiny, tedy z té aby se v něm pojednalo o všech změnách jež v době poslední v pojmenování tělocvičném se udály, bychom se změnami těmi se seznámili a ustálili se na jednotném pojmenování mnohých cvičení.

Tu naskytá se široké pole působnosti všem župám i máme za to, kde tomu budou okolnosti příznivy, že v každé bude usilováno o to aby jí byl běh cvičitelský vypraven.

Na místě drahých závodů, jimž v poslední době více nechceme důvěřovati, snadno zmohli bychom se na běhy cvičitelské.

O stavbě tělocvičen.

Mnoho již bylo toho napsáno i namluveno o stavbě tělocvičen, však pro mnohé vše to dělo se nadarmo. Všechny dobré rady, všechno varování i vše povzbuzování jakoby vítr byl zanesl tam kde jich třeba nebylo, tak že se jich na pravých místech nedostalo.

Jak se má tělocvična stavěti toho se zde jen velmi krátce chceme dotknouti majíce v úmyslu ještě jednou tuto varovati sbory, které tělocvičnu miní stavěti, aby sil svých při tom nepřecenily tak aby pak na konec, po všem namáhání nepřišly o jistiny, kterými před budováním tělocvičny vládly, a aby nestavěly síni pro cizí neznámé věřitele, jak na mnohých místech již se dělo.

Psali jsme před časem. Stavte tělocvičny, nestavte hospod! S potěšením pozorovali jsme že rady té některé sbory si povšímnuly a dnes těší se z vlastních tělocvičen hospodami nezhyzděných. Žel nestalo se tak všude.

Čeho sbor sokolský potřebuje jest tělocvična i má k tomu dbáti aby se jí domohl. Má-li dosti prostředků aby mohl si tu postaviti, ať neváhá stavbu podniknouti. Rozuměj však dobře, stavbu tělocvičny. Neboť tu se stává, že sbor, který by mohl hotovými penězi vlastními dobře celou stavbu i pozemek k ní zaplatiti, nechce stavěti tělocvičny, nýbrž chce stavěti něco zcela jiného, kde by pak tělocvična byla jen přívěskem. Tu hned myslí se na zvláštní síň plesovou, na hospodu ovšem na prvním místě, na síň divadelní, dokonce i na zvláštní stálé divadlo, krátce na velikou budovu národní, na něco, co by sotva mnoho spolků společným úsilím bylo s to postaviti a zaplatiti, na tož pak aby jediný, osamotnělý sbor sokolský mohl s dobrým a klidným svědomím nadíti se, že náklad na budovu takovou sežene a během dlouhých let zaplatí.

Můžeme dobře poukázati, jak vyplácely se ty síně, kde tělocvična byla zvlášť, někde v zastrčeném koutě, a kde dalo se prvé místo síni taneční a divadelní. Nevěřící může se poptati v některé

z novějších síní sokolských, stavených dle starého barbarského plánu, jak uplácí sbor síní tu vlastníci, dluhy veliké, zcela zbytečně udělané jen k vůli tomu aby byla hodná hospoda, pak důkladná síň taneční a jen někde v koutě v podzemí tělocvična. Dostal by tazatel takový jistě za odpověď, že sbor dotčený velmi chybil tím, že nepostavil pouze a jediné tělocvičnu, rozuměj síň tělocvičnou, kteráž mohla se příležitostně v sobotu neb v neděli buď sborem neb cizími spolky k tanci neb k divadlu upotřebiti.

Bylo by to pěkné kdybychom mohli stavěti paláce celé, neb aspoň budovy nákladné tak, abychom jimi zastínili jiné, však to mohli bychom s dobrým svědomím podnikati jenom tenkrát, kdybychom dle toho vládli statisíci dollarů. Však tak daleko jsme se dosud nedostali. Tolik jsme ještě v žádném sboru nenahospodařili.

Tu třeba řídit se dle okolností, dle prostředků peněžních, kterými ten neb onen sbor vládne.

Chceme tuto dotknouti se zajímavého příkladu.

Sokol Slovanská Lípa v Chicagu chystá se k stavbě tělocvičny. Ona má před sebou zkušenosti mnohých sborů, nejen sokolských ale i turnérských i jiných. Není to možno aby členové její nevěděli že spolky, které pustily se do staveb za hodně peněz, za obnos tři a čtyřikrát tak veliký jakým samy vládly, brzy přišly nejen o nově postavenou budovu ale také o vše co vlastnily před tím než do stavby se odvážily. Pravi se, že jmění Sokola Slovanské Lípy jest asi \$30.000. Dejme tomu že jest, ač spíše mělo by se počítati asi na 25.000 dollarů, což bylo by snad pravdě bližší, neboť nynější síň Sok. Slov. Lípy bude těžko zpeněžit tak jak někteří si představují. S obnosem zmíněným zamýšlí se sbor ten odvážit stavbu, jež bude vyžadovati i s pozemky a se zařízením na 115.000 dollarů, spíše 120.000 dollarů.

Není při podniku tom příliš mnoho zbytečné a nešťastné pro sbor ten odvahy? Lze nalézt jediného člena, který by mohl rozumně odůvodniti, že sbor ten se nepohrbí podniknutím stavby zamýšlené?

Jest to ku podivu, že nebylo již upuštěno od myšlenky té odvážené za obnos větší 100.000 dollarů postaviti stále divadlo se síní a tělocvičnou. A tím více jest to ku podivu když nemožnost zřadu stále jest dokazována mnohými Sokoly o budoucnost sboru jmenovaného pečlivými a dbalými a když zbytečné pokusy, jež ději se jen za tím účelem aby na konec se zjistilo, že nebude ani možno dosti peněz k provedení stavby tak veliké sehnati, stojí sbor skorem 3000 dollarů, které do větru jsou vyhozeny. Za prázdná slova, kdyby pronášena byla s nadšením sebe ohnivějším ni jediné cihly na stavbu se nezaplátí, zde musí se jen a jen počítati s mrtvými číslicemi. Ty zde mluví, ty zde mají rozhodující slovo, totiž číslice vykazující jmění sboru, kterýž stavbu podniká.

Na podporu obecnstva nemožno počítati kde jedná se o obnos na poměry naše přímo ohromný. Vyneseli-li výstava tu a tam dva někde snad i tři tisíce dollarů, upíše-li tu a tam za dva za tři tisíce dollarů akcií, tím také obětavost obecnstva jest vyčerpána a nelze od něho více očekávati, zvláště proto ne, že právě zámožní naši krajané, ti nejzámožnější nejvíce škrtí, o věci naší jen tenkrát vědouce kdy mohou z ní těžiti. Ač přáli bychom si toho z celého srdce aby Sokol Slovanská Lípa, jež jest ve Spojených Státech nejzámožnějším sborem sokolským podnikajíc stavbu tělocvičny, postavila budovu, jež by předčila jiné, tož přece máme za svoji povinnost ještě v čas raditi k tomu aby nebylo podniknuto něco, v čem by sbor ten přišel o vše co za dlouhá leta bylo nashromážděno, nikoli pro peněžníky, již obchodují s penězi na stavby budov je půjčující, nýbrž k prospěchu a k dalšímu trvalému pěstění myšlenky sokolské mezi Čechy chicagskými.

Čím dříve v záležitosti té Sokol Slovanská Lípa rozhodný krok učiní tím lépe. Peněz již bylo tak jako tak až příliš mnoho na zbytečné experimentování vyhozeno.

Budoucí trvání a prospěch sboru toho žádá aby bylo přiznáno, že není dosti peněz aby mohla se podniknouti stavba tělocvičny za více než za 100.000 dollarů. —

Vyzvání výk. výb. ku všem sborům sdruženým.

Dopisem ze dne 9. dubna t. r. žádal br. Sokol Slovanská Lípa v Chicagu výkonný výbor N. J. S., aby rozeslal po všech sborech k Národní Jednotě Sokolské náležejících následující návrh:

„Sokol Slovanská Lípa navrhuje, aby v. v. N. J. S. nevybíral od podřízených sborů za první půlletí 1894 povinné poplatky.“

Na to odpověděl v. v. dle usnesení svého dopisem Sokolu Slovanské Lípě, by od návrhu toho upustil a žádost svou řádně odůvodnil. Sokol S. L. odpověděl na to zase dopisem od 15. května t. r. „že sbor zůstává při návrhu svém a žádá, by byl dotčeným sborům k odhlasování předložen. Sbor má za to, že nejpádnějšími doklady potřeby toho jsou suspendování sborů, oznamování vyloučení členů pro neplacení v nebyvalém množství a obavy ještě horších následků, jež as dlouho na se čekati nenechají. Sbor má dále za to, že lépe jest obětovati něco pro zachování celku, než-li až úzkoprsým hospodářstvím rozbiti snad celek. A myslí, že i v. v. bude muset pro tentokrát od mnohého projektu ustoupiti pro zachránění celku!“

Výk. výb. předkládá tudíž návrh Sokola Slovanské Lípy tímto všem sborům k odhlasování, pokládá však za svou povinnost, dodati k návrhu toto:

Především poukazujeme k tomu, že žádný dosud sbor nebyl vyloučen pro neplacení, nýbrž pro nedodržení lhůty ustanovené stanovami k zasílání čtvrtletních zpráv.

Nesdílíme pak obavy sboru S. L. ve příčině špatných časů. I jiná místa pocítovala krizi, i jiné sbory vylučovaly členy pro neplacení, a nemohly-li odvádět příspěvky, znaly aspoň, co stanovy pravi v tom ohledu, a aby vyhnuly se následkům toho, žádaly o poshovění, jehož se jim dosud neodpirá. Ale vylučování členů pro neplacení příspěvků — s dobrým svědomím to pravíme — vyčistilo spíše řady naše. Neboť Sokol, jemuž obtížno bylo nepatrnou zaplatiti částku za měsíc, z valné části nebyl pravým Sokolem, a souhlasí zajisté s námi každý sbor, jenž řádně příspěvky odvádí nebo odváděti se snaží, že dobrému Sokolu zbude vždy těch několik centů měsíčně na zaplacení příspěvků povinných. Proto v. v. vylučování členů pro nezaplacené příspěvky nepovažuje za neštěstí, aniž újmu věci naší — leda na příjmech. Příjmy však Sokola nedělají, tím méně pak sbory sokolské.

Co týče se obětí pro zachování celku, aby úzkoprsým (?) hospodářstvím nerozbíjel se celek, tu musíme nechat mluvit cifry a účely, aby poznalo se, co více ublíží, než neplnění cílů našich: Sokol Amer. s expedicí stojí nyní průměrně měsíc nejméně \$105.00 Pořadatelé platíme měsíčně..... 20.00 Cvičitelé společnému budeme platiti měsíčně..... 75.00 Na cesty jeho za měsíc počítáme průměrně..... 25.00 Úředníkům platí se měsíčně skoro..... 10.00 a na výlohy různé počítati sluší dle průměru za roky 1891, 1892 a 1893 měsíčně..... 60.00 což ale spíše bude dělati více. Celkem tedy činí tyto nízké počítané výdaje \$295 měsíčně.

Naproti tomu máme vlastně jen příjem od členů, jichž nyní platí kolem 3050, což dá čtvrtletně po 20c. \$610, čili měsíčně asi \$205. — Lze tedy očekávati schodek měsíční asi \$90 či za rok \$1100.

Dnes má N. J. S. jmění \$1450. Tři sta dollarů musí zbyť v pokladně, nechceme-li rozepisovati mimořádné příspěvky, zbývá tudíž k dispozici \$1150, jež dle hořejšího výkazu schodek stráví do roka. K výlohám těmto musí se počítati ještě výlohy za velenutné knihy tělocvičné a sokolské, za nové knihy pro vrchního náčelníka, odměny sborům za cvičení žáků a jiné nepředvídané výdaje, jimž však nebude lze se vyhnouti, jež ústřední těleso sokolské nikdy odmlnit nemůže. Potom ale teprve, tedy asi po roce, budeme míti jasný obraz, zda vskutku v pokladně v. v. máme tolik, aby bylo lze za půl roku postrádati přes \$1200, čili o něco méně než stojí nás vyvádání orgánu sokolského.

Veškeré dosud výdaje plynou z pokladny N. J. S. na účely všem jednotám prospěšné, tedy příspěvky placenými ukládá se na doby horší snad dosavadních, ale také na zjednání potřeb společných levněji, než jednotlivému sboru možno. Na slevy je vždy času dosti, až bude se snad viděti, že příjmy N. J. S. převyšují výdaje, že přebytek soustavně stoupá. Jsme přesvědčeni, že úleva potom poskytnutá přijde více vhod než dnes, neboť bude i odměnou těm, kdož v dobách špatných odpirajíce si požitků mnohých s námi vytrvali.

Ku konci nesmíme pominouti mlčením, že jednoty všechny dosud snažily se a snaží se příspěvky své řádně odváděti, a že případně

nedodržování lhůt stanovami určených spíše přičítati sluší na vrub liknavosti nebo lhostejnosti členů, než na špatné časy. Proč zprávy jednot všech vykazují pranepatrný úbytek členů starších, kteří z přesvědčení při svých sborech stojí?

Nejvíce divíme se, že návrh ten přichází od jednoty, která vykazuje ve čtvrtém čtvrtletí 1893 hotovost \$190 a v I. 1894 hotovost \$165, a příspěvky za dobu tu dluhuje. Kdyby v. v. jednati měl bezohledně a nechtěl držeti celek, byl by musel suspendovati S. L. již dávno, zvláště když na upozornění ve příčině té odpověděla návrhem na odpuštění příspěvků. Což za obě ta čtvrtletí ani jediný člen příspěvky k N. J. S. nezaplatil? Upřímně doznati musíme, že v daných poměrech návrh Slov. Lípy, která vykazuje jmění \$33,000, jest překvapující. O návrhu sbory uvažujtež chladně a rozhodnutí nám brzy sděltež písemně ve formě úřední.

V. v. N. J. S. v New Yorku.

A. l. Wok al, starosta.

Jos. Říha, t. č. jed.

Tělocvičná jednota Sokol Tábor

po svém suspendování píše v. v. toto: — Chicago, 12. června 1894. — Ctěný výkonný výbore N. J. S. v New Yorku! — V řádné minulé schůzi sboru našeho doručil nám Sokol Hurt od Plzeňského Sokola list od výkonného výboru oznamující nám suspendování sboru našeho pro neplacení. Dopis ten nás překvapil i doručením i obsahem, jelikož sbor náš beze všeho vybidnutí k zaplacení, bez vědomí tudíž se suspenduje. Uložena mi nemilá povinnost od sboru našeho, bych vypsal výkonnému výboru N. J. S. ve Spojených Státech pravý stav věci a zároveň objasnil, proč Tělocvičná Jednota Sokol Tábor žádné zprávy o sobě výkonnému výboru nepodávala a proč dosud zaplatiti nemohla. —

Po přijetí sboru našeho k N. J. S. dopsal sbor náš několikrát výkonnému výboru do Milwaukee, aby podal účet podle řádné sestaveného seznamu členů, neboť nemohl sbor náš vědět, co jsme povinni, nemajíce až do letošního dubna žádných stanov N. J. Sokolské ač jsme o ně vícekrát žádali. Přes dva roky to trvalo tedy než jsme obdrželi vodítko podle kterého řídití máme naše povinnosti vůči Národní Jednotě Sokolské, a nebyti výkonného výboru New Yorkského snad bychom je neměli doposud. Ctěný výkonný výbore, když výkonný výbor v Milwaukee neuznal nás bratry za hodné je d i n é odpovědi, společného cvičitele ku všem sborům sokolským zaslal jenom k nám nikoliv, by mladý na nejvyššího potřebný sbor morálně posílil a poučil, není divu, že nejen sboru cvičitelského a několika jiných členů, nýbrž později celého sboru uchopila se jakási nedůvěra ve výkonný výbor. Vše dřímala; sbor náš byl nucen platiti si cvičitele od sborů jiných nechtěl-li zůstat zcela pozadu. V této době netečnosti stížen byl sbor náš pohromou velikou — požárem. Nepojištěný majetek sboru našeho mladistvého v najaté síni zničen — sboru našemu prorokováno rozpadnutí. Avšak nic nevařilo. Sbor z dluhů vyběhl a chtěl již opět po marných pokusech dopisy vyrovnati se s Národní Jednotou Sokolskou ve sjezdu sokolském. Zástupce náš na sjezdu Sokol K. Matouš požádal bratra účetního v. v., Sokola Petra Vaněčka, by nám dal účet co jsme povinni zaplatiti k N. J. S. Sok. Petr Vaněček slíbil, že podá účet druhého dne, avšak sbor náš ho doposud neobdržel. — Po takovýchto bezvýsledných snahách zajisté, ctěný výk. výbor, nemohlo následovati nic jiného než očekávati až řádný výk. výbor se o zaplacení přihlásí sám. Výkonný výbor New Yorkský zaslal nám sice v měsíci dubnu stanovy, zaslal nám sice Sokola Amerického, což dříve u nás bylo vzácností, avšak po platu se nehlásil, nás neupomenul, ale jak z dopisu vysvitá suspendoval. Ctěný výkonný výbore, sbor náš nemůže, jakož i ctěný výkonný výbore sám, dopis zpět poštou příšlý považovati za právoplatnou upomínku, neboť jest mu zajisté povědomo, že Těl. Jednota Sokol Tábor existuje v těch místech kde donáška poštovní do domů doposud zavedena není! Proto divíme se, že výkonný výbor jednal tak ukvapeně vyloučiv nás. Vyloučení pro neplacení jest sice správně podle mrtvé litery stanov, ale bez obdrženího upomenutí bratrské to není. Sboru našemu za jeho snahy po vyrovnání se s N. J. S. zasazena tímto těžká rána, která brozila sboru našemu rozpadnutím. Většinou bylo líto, že za vlastenecké své snahy a správnost jsou odstrkování, bojovali v ohromné armádě N. J. S. za tytéž cíle a ideje. Díky, vše urovňáno. Tělocvičná Jednota Sokol Tábor doufá, že

výkonný výbor uváživ tyto okolnosti a nesprávnost jednání výk. výb. v Milwaukee nám těžkou ránu zacíli a nás po řádném vyrovnání se s N. J. S. po řádném do jednoho centu zaplacení, ač výhod jako druhým silnějším a starším jednotám se nedostalo opět ve svazek N. J. S. přijme. Myslíme, že výkonný výbor New Yorkský uváživ nedostatky, nepřizeň, překážky, kteréžto každou zakládající se novou jednotu sokolskou stihají, a zároveň co hlava Sokolství Amerického k nám se co nejsprávněji a vlastenecky zachová. Zároveň připojuje br. účetní seznam veškerých členů přistouplých a odstouplých od času našeho přijetí k N. J. S. Ctěný výkonný výbor budiž tak laskav a sám si vypočítí částku, kterou dluhujeme a dejž nám věděti načež my obratem pošty peníze zasláme.

Ctěný výkonný výbore New Yorkský, sbor náš doufá, že tento dopis s plným obsahem v Sokole Americkém uveřejníte a nás opět za bratry Sokoly považovati budete.

V této naději znamenáme se za T. J. S. Tábor se sokolským Na zdar!

V. Vileta, starosta. Jan Tulach, taj., 1514 W. 41. St.

Odpověď v. v. k dopisu T. J. S. Tábor. — V. v. vyhověv žádosti br. sboru Tábor, sděluje tímto se všemi bratry vysvětlení jeho, proč cití se stížen nezaslouženou snad suspendací. Musí však k tomu poznamenati, že nemohl přec jinak jednati než jednal. Zaslal 16. března dopis br. sboru Tábor, by povinnosti své a zprávy od přijetí svého do N. J. S. tedy od měsíce ledna 1892 do pořádku uvedl. Dopis adresovaný na br. J. Tulacha 1514 West 41st St. v Chicagu přišel však zpět s poznámkou pošty „Unclaimed. Returned to sender,“ a tu vyzval jednatel br. sboru Tábor, by adresář svůj opravil, neboť nemaje žádné čtvrtletní zprávy, z níž vyhledal by adresu jiného činovníka, nemohl jinak sbor na to upozorniti, že v. v. rád by s ním ve vyjednávání vstoupil. Vyzvání ono nalézá se na str. 62. čís. 4. ročníku letošního.

Poněvadž ani po té neslyšeli jsme nic o br. sboru Tábor, usnesl se v. v. suspendovati ho, a požádal — nemaje žádné adresy — ústř. výbor župy chicagské o doručení dopisu s příslušným oznámením. V. v. nežádá si nic více, než p o ř á d e k, jenž jest také mezi zásadními požadavky našeho života, a k dodržení pořádku dávají mu stanovy prostředky odporné sice, ale zdravé. Kromě toho výk. výb. za krátkou dobu svého úřadování nabyl smutného bohužel přesvědčení, že jsou mezi námi důvěrou poctění lidé, kteří důvěry nezasluhují, a proto musí co nejpřísněji dbáti o pořádek, ač mnohdy stihne to i nevinného. Máme již přesvědčení, že sbory za takové jednání jsou nám vděčnými. Vševedoucím v. v. není, aby uhodil vždy hned na pravé! Na zdar!

V. v. Nár. Jed. Sokolské v New Yorku,

Alois Wok al, starosta.

Jos. Říha, t. č. jed.

Cvičení s tyčemi

pro večerní žactvo župy Chicagské k veřejnému závodnímu cvičení v den 12. srpna t. r. *)

Základní postoj: Tyč dole rovně podchm. Stoj spatný. Rozstup čelně střední, bočně volný.

I. ODDÍL.

1. Tyč před prsa rovně! — Stoj předkročný!
2. Tyč na prsa, rovně! — Stoj zákročný!
3. Tyč na pravo od těla, kolmo! (Pravý konec vzhůru, levý konec opírá se o podlahu! Levá ruka uchopí pravý konec tyče cvičence nejbliže v levo stojícího, nad rukou tohoto.) — Stoj spatný!
4. Přednožit v pravo!
5. Zanožit v pravo!
6. Stoj spatný!
7. Tyč na prsa rovně!
8. Základní postoj. (Tyč dole rovně.)

ODDÍL II.

1. Tyč nad hlavu, rovně! — Pravou nohu skrčit, přednožmo!
2. Tyč před prsa, rovně! — Trčít v zad pravonož a klek pravonož!
3. Tyč na pravo od těla, kolmo! — Stoj spatný!
4. Pravou nohu skrčit přednožmo.
5. Trčít v zad pravonož a klek pravonož.
6. Stoj spatný.

*) Názvosloví užito dle spisku Klenkova „Cvičení s tyčemi.“

7. Tyč před prsa, rovně!
8. Základní postoj.

ODDÍL III.

1. Tyč k levému rameni, šikmě v levo nazad! — Stoj zánožný v pravo! — Předklon!
2. Tyč za hlavu, kolmo v levo vzhůru! — Stoj předkročný v pravo! Záklon!
3. Tyč na pravo od těla, kolmo! — Stoj spatný!
4. Stoj zánožný v pravo! — Předklon!
5. Stoj předkročný v pravo! — Záklon!
6. Stoj spatný.
7. Tyč za hlavu kolmo, v levo vzhůru!
8. Základní postoj!

ODDÍL IV.

1. Tyč nad hlavu, rovně! — Stoj výkročný v pravo!
2. Tyč před prsa, kolmo, v pravo vzhůru! — Dřep! (Levý konec tyče opřen jest o podlahu.)
3. Tyč na pravo od těla, kolmo! — Stoj spatný!
4. Dřep!
5. Z dřepu pravonoh přednožit, pata pravé nohy spočívá na podlaze.
6. Vztyk. Stoj spatný!
7. Tyč před prsa, kolmo, v pravo vzhůru!
8. Základní postoj!

Vysvětlivky.

Každý oddíl provede se čtyřikrát. Nejprve tak jak jest vypsán pak na stranu opačnou a oboje jednou se opakuje.

V každém oddílu na 3, 6 a 8 jsme ve stoji spatném. Co noha (nohy) konají na 1 a na 2, totéž vykonají na 4 a na 5.

Na 3 v každém oddílu tyč umístí se na pravo (levo) od těla v poloze kolmé tak, že její levý (pravý) konec opřen jest o podlahu a pravý (levý) konec její pravá (levá) ruka drží. Nad touto uchopí tyč při samém konci levá (pravá) ruka cvičence nejbliže na pravo (levo) stojícího. Cvičenci stojící v krajním pravém (levém) zástupu na 3 kdy cvičení se koná v levo (v pravo) dají pravou (levou) ruku v bok a podrží ji v bok až do 7, kdy ji opět pravý (levý) konec tyče podchmatem uchopí. Tyče po obou stranách těla umístěné slouží za oporu a to hlavně při pohybech nohou na 4 a 5 (6). Tyč drží se podchmatem, každá ruka od konce o málo více vzdálena než obnáší šířka dlaně.

V základním postoji jest: Tyč dole, rovně, podchmatem. Obě paže jsou nataženy, tyč v směru čelném.

Oddíl I. — 1. Obě paže jsou nataženy a předpaženy, tyč jest čelně. V stoji předkročném obě chodidla celá spočívají na podlaze. — 2. Obě paže jsou ohnuty, tyč čelně na prsa položíme ve výši ramenou. V stoji zákročném obě chodidla celá na podlaze jsou. — 3. Tyč na pravo od těla opřeme, jak výše udáno.

Oddíl II. — 1. Vzpažíme pažema nataženými a tyč v poloze čelně nad hlavou držíme. — 2. jako 1 oddílu I.

Oddíl III. — 1. Pravá paže jest ohnuta, loket od těla, pravá ruka u pravého ramene v předu; levá paže napjata na zad, t. j. zapaží. — 2. Pravá paže ohnutá rukou za hlavou drží tyč; levá paže natažená zvedne tyč vzhůru. Levá paže jest vzpažena.

Oddíl IV. — 1. jako v oddílu II. na 1. — 2. Obě paže jsou nataženy, tyč jest kolmo, střed její před středem prsou. Když konáme cvičení v pravo, levý konec tyče opřen jest o podlahu.

Prostná

pro žactvo župy Chicagské k veřejnému cvičení závodnímu dne 12. srpna t. r.

I. ODDÍL.

Hoši:

Základní postoj: Stoj spatný. Paže volně, ruce zavřené v pěsti.

1. Vzpažit předpažmo. — Stoj zákročný v pravo.
2. Připažit předpažmo. — Stoj spatný.
3. Upažit (v poloze hřbetní.) — Stoj úkročný v levo.
4. Připažit. — Stoj spatný.
5. Předpažit (v poloze palcové.) — Stoj výkročný v pravo.
6. Připažit. — Stoj spatný.
7. Vzpažit upažmo. — Poskokem stoj rozkročný.
8. Připažit upažmo. — Stoj spatný.

Dívky.

Základní postoj: Stoj spatný. Paže volně.

1. Vzpažit předpažmo. — Stoj zákročný v pravo.

2. Připažit předpažmo. — Stoj spatný.
3. Upažit (v poloze hřbetní.) — Stoj únožný v levo.
4. Připažit. — Stoj spatný.
5. Předpažit v poloze palcové. — Stoj výkročný v pravo.
6. Připažit. — Stoj spatný.
7. Vzpažit upažmo. — Výpon.
8. Připažit upažmo. — Stoj spatný.

II. ODDÍL.

Hoši.

Základní postoj: Stoj spatný. Paže volně, ruce v pěstě sevřené.

1. Předpažit (v poloze palcové.) — Stoj zákročný v pravo.
2. Základní postoj.
3. Předpažit v poloze palcové. — Stoj zákročný v levo.
4. Základní postoj.
5. Upažit v poloze palcové. — Stoj úkročný v pravo.
6. Základní postoj.
7. Upažit v poloze palcové. — Stoj úkročný v levo.
8. Základní postoj.

Dívky.

Základní postoj: Stoj spatný. Ruce v bok.

1. Předpažit v poloze palcové.
2. Základní postoj.
3. Upažit v poloze hřbetní. — Stoj skřižný v levo v před.
4. Základní postoj.
5. Předpažit v poloze palcové. — Stoj zákročný v pravo.
6. Základní postoj.
7. Upažit v poloze hřbetní. — Stoj skřižný v levo v před.
8. Základní postoj.

III. ODDÍL.

Hoši.

Základní postoj: Stoj spatný. — Paže skřít zapažmo.

1. Trčít vzhůru zevnitř. — Stoj zákročný v pravo. — Záklon.
2. Předklon, ruce se dotknou podlahy. — Výpad v pravo v před.
3. Upažit v poloze palcové. — Vztyk.
4. Základní postoj. (Pr. noha přisune se k l., paže se skřít zapažmo.) Na 5, 6, 7 a 8 koná levá noha, co na 1, 2, 3, 4, konala pravá; pažema totéž co na 1, 2, 3, 4.

Dívky.

Základní postoj: Stoj spatný. — Paže skřít upažmo.

1. Trčít upažmo a obloukem dolů zapažit a ruce semknout za tělem. — Stoj předkročný v pravo. (Pravá noha ohnutá, obě chodidla celou plochou na podlaze.) — Předklon.
2. Záklon. — Upažmo předpažit vzhůru, ruce semknout. (Ruce se semknou a pak obrátí se dlaněma v před tak že hřbety rukou k očím jsou obráceny.)
3. Upažit. — Stoj zákročný v pravo. — Vztyk.
4. Základní postoj (Stoj spatný. Paže skřčené upažmo.) Na 5, 6, 7 a 8 koná levá noha co na 1, 2, 3, 4, konala pravá; pažema totéž co na 1, 2, 3, 4.

IV. ODDÍL.

Hoši.

Základní postoj: Stoj spatný. Paže založit na prsa.

1. Dřep. — Ruce položit na podlahu vně nohou.
2. Levá paže předpaží vzhůru. — Pravá noha únik v zad.
3. Dřep. — Ruce položit na podlahu vně nohou. (Paže jsou vně nohou)
4. Základní postoj (Paže založit na prsa. Vztyk.) Na 6 a 7 koná levá noha a pravá paže co na 2 a 3 konaly pravá noha a levá paže. Na 5 a 8 pažema i nohama totéž co na 1 a 4.

Dívky.

Základní postoj: Stoj spatný. Paže založené za tělem.

1. Podřep. — Předpažit vzhůru dovnitř.
2. Vztyk. — Upažit v poloze palcové. — Otočit trup v pravo.
3. Podřep. — Předpažit vzhůru dovnitř.
4. Základní postoj. (Stoj spatný, paže založit za tělem.) Na 5, 7 a 8 paže i nohy konají totéž co na 1, 3 a 4. Na 6 pažema a nohama totéž co 2 však trup otočí se v levo.

Vysvětlivky.

Rozstup jest čelně i bočně volný. Zástupy dívek a hochů stojí vedle sebe střídavě. Prvý oddíl cvičí hoši a dívky společně a to nejprve pohyby paží, pak pohyby nohou a konečně pohyby paží i nohou společně. Při ostatních oddílech cvičí nejprve dívky, na to hoši, pak dívky i hoši společně a provádí ihned pohyby paží i nohou spojeně.

Prostná cvičení,

jež provedou Sokolové župy Chicagské o závodním cvičení veřejném
12. srpna t. r. — Sestavil F. Hešík, nač. Sok. Slov. Lípy v Chicagu.

Základní postoj: Paže volně. Stoj spatný.
Časomíra 1, 2, 3, 4. Každý oddíl provede se nejprve 4krát v pravo, pak 4krát v levo. Na č. 7 vždy čelíme tam, kam při jedna čelil bok. — Ruce sevřeny jsou v pěstě.

I. ODDÍL.

1. Paže založit na prsa. — Stoj předkročný v pravo.
2. Paže založit za tělem. — Stoj zákročný v pravo.
3. Půlobrat v pravo, ruce v bok. — Stoj rozkročný.
4. Základní postoj.

II. ODDÍL.

1. Předpažmo vzpažit. — Stoj výkročný v pravo.
2. Čelný kruh soupažně v levo. — Půlobrat v levo, předhyb v levo.
3. Čelný kruh soupažně v pravo. — Předhyb v pravo.
4. Základní postoj.

III. ODDÍL.

1. Upažit. — Dřep.
2. Čelným obloukem dolů, vzpažit dovnitř. — Výpad v před.
3. Vzpažit. — Půlobrat v levo, stoj rozkročný. — Záklon.
4. Základní postoj.

IV. ODDÍL.

1. Upažit. — Stoj skřížný v pravo v před.
2. Čelným obloukem dolů, paže skrčit vzpažmo. — Obrat a půl v levo, výpad v pravo v před.
3. Trčít vzhůru. — Obrat v levo, klek v pravo.
4. Základní postoj.

Vysvětlivky.

Oddíl I. — Na 1 paže z připázení pohybují se do předpažení zevnitř a z toho se skříží a založí na prsou. V stojí předkročném chodidla obou nohou celou svou plochou spočívají na podlaze. — Na 2 paže ze založení na prsou pohybují se trčmo dolů a zevnitř do upažení a z toho dolů dovnitř a za tělo, kdež se skříží a založí. — Na 3 půlobrat v pravo (v l.) děje se o pravé (l.) patě. — Na 4 když cvičení provádí se v pravo, pravá noha přisune se k levé do stejné spatného.

Oddíl II. — Na 1 vzpaží se předpažmo, dlaně míří v před. Pravá (levá) noha vykročí v před a váha těla na ni se přenesse, pravé (levé) chodidlo spočívá celé na podlaze, levé (pravé) jen špičkou dotýká se podlahy. — Na 2 paže ze vzpažení pohybují se obě směrem čelným v levo (v pravo) a opsavše celý kruh přejdou opět do vzpažení. — Půlobrat v levo (v pravo) vykoná se o levé (pr.) patě. Po vykonaném půlobratu levá (pravá) noha ohne se v kolenně tak až svislá tečna dotýkající se přední strany kolena profala by prodloužena byvší podlahu před špičkou chodidla t. j. levá (pravá) noha přejde v předhyb. — Na 3 pažema týž kruh čelný co na 2 však v pravo (v l.) a pravá (levá) noha přejde v předhyb jak udáno pro 2. — Na 4 připáží se předpažmo, pravá (levá) noha přisune se k levé (pr.).

Oddíl III. — Na 1 upaží se v poloze palcové (palec rukou míří vzhůru). Na 2 paže z upažení pohybují se čelně dolů dovnitř pak vzhůru do vzpažení dovnitř (v němž jsou skříženy). — Na 3 se vzpaží, dlaně míří v před. Půlobrat v levo (v pr.) děje se o levé (pr.) patě. — Na 4 pravá (levá) noha přisune se k levé (pr.), připáží se předpažmo.

Oddíl IV. — Na 1 upaží se v poloze hřbetní. Hřbet rukou míří vzhůru. Pravá (levá) noha pohybuje se v před a dovnitř a stane v stojí skřížném dotýkající se špičkou chodidla podlahy. — Na 2 paže z upažení pohybují se obloukem čelným dolů dovnitř a pak vzhůru až do vzpažení z něhož se skrčí tak, že ruce dotýknou se šije. — O levé (pravé) patě vykoná se obrat a půl v levo (v pr.), tím přijde se čelem tam, kam na l. mířil pravý (levý) bok, při dokonání obratu a půl pravá (levá) noha vykoná výpad v před. — Na 3 trčí se vzhůru do vzpažení. O levé (pravé) patě vykoná se obrat v levo (v pravo) a poklekne se na pravé (levé) koleno. — Na 4 připáží se upažmo a přejde se ve vztyk a v stoj spatný přisunem pravé (levé) nohy k levé (pravé).

Prostná,

navržená župě Chicagské k závodnímu veřejnému cvičení
Fr. Pecivalem, cvičitelem T. J. S. Čechie v Chicagu.

Základní postavení: Stoj spatný, připážit (ruce v pěst sevřeny).
Každé cvičení čtyřikrát.

Ruch mirný (každá doba 2 vteřiny).

Časomíra: 1, 2, 3, (4), 5, 6, 7, (8).

I. oddíl.

1. Předpažit — stoj přednožný v pr.
2. Upažit — stoj únožný v pr.
3. Čelným obloukem dovnitř vzpažit — stoj zánožmo v pr.
4. Základní postavení upažením.
- 5, 6, 7 opačně. Na 8 půlobrat v levo.

Každé cvičení 4krát.

P o z n á m k a. Předpaží a upaží se v poloze palcové; palec ruky nahoru obrácen. Vzpaží se v poloze palcové; palec do zadu obrácen. V době třetí vykonají paže oblouk čelný dovnitř, t. j. projdou vzpažení, vzpažení dovnitř (pravá před levo), předpažení dovnitř, připázení, upažení, a pokračují až do vzpažení. Noha přednožující, unožující a zánožující opírá se pouze špičkou chodidla o půdu. Váha těla spočívá na noze stojné. Na dobu čtvrtou přejde se do základního postavení upažením. Na dobu 5., 6., 7. a 8. konají paže tytéž pohyby, jako na dobu 1., 2., 3. a 4. Místo pravé nohy přechází na dobu 5., 6. a 7. do stejné přednožné, unožné a zánožné nohy levá. Na dobu osmou přejde se půlobratem v levo do základního postavení, obrat se koná na pravé patě a špičce levého chodidla. Každé cvičení vykonáme 4krát, takže po vykonání každého cvičení čtyřikrát nalezáme se v původním základním postavení.

II. oddíl.

1. Předpažit dovnitř dolů — předklon — výpad v pr. v před.
2. Vzpažit zevnitř — stoj zákročný v pr.
3. Čelným obloukem dovnitř upažit v pr. vzpažit v levo — stoj únožmo v pr.
4. Základní postavení upažením.
- 5, 6, 7 opačně, na 8 půlobrat v levo.

Každé cvičení 4krát.

P o z n á m k a. V době první předpaží se dovnitř dolů v poloze hřbetní, ruce v pěstě sevřené, pravá paže pod levo. Předklon mirný, takže tělo s levo n. taženou nohou jest v jedné přísmce. V době druhé vzpažit nejkratší cestou zevnitř v poloze hřbetní (hřbet ruky do zadu), pravá noha vykoná stoj zákročný. V době třetí vykonají paže oblouk čelný dovnitř, t. j. projdou vzpažení dovnitř (pravá před levo), předpažení dovnitř, připázení a upažení, kde pravá vydrží a levá pokračuje až do vzpažení, obě ruce v poloze palcové. Pravá noha vykoná stoj únožný. Na dobu 4. přejde se do základního postavení upažením, t. j. pravá paže vyčká levo v upažení, pak současně připážit upažmo. Na dobu 5. a 6. konají paže tytéž pohyby jako na dobu 1. a 2. Na dobu 7. koná se pohyb opačně jak na dobu 3., t. j. obloukem levá upaží a pravá vzpaží. Postoje však levo nohou. Na dobu 8. vždy obrat v levo. Každé cvičení 4krát.

III. oddíl.

1. Předpažmo paže ohnout — stoj zákročný v pr.
2. Čelným obloukem dovnitř upažmo paže ohnout — stoj předkročný v pr.
3. Čelným obloukem dovnitř vzpažit zevnitř v pr. odpažit v levo — výpad v pr. stranou.
4. Základní postavení upažením.
- 5, 6, 7 opačně, na dobu 8. půlobrat v l.

Každé cvičení 4krát.

P o z n á m k a. V době první paže se ohnou z předpažení, takže záloktí nalezá se v poloze předpažné, předloktí jsou nahoru obrácena (palec zevnitř obrácen), ruce k ramenům přihnuty. Pravá noha vykoná stoj zákročný. V době druhé rychle naznačí vzpažení oblouk čelný dovnitř, t. j. paže projdou vzpažení dovnitř (pravá před levo), předpažení dovnitř, připázení, upažení a v této poloze se paže ohnou, takže záloktí nalezá se v poloze upažení, palec do zadu obrácen, ruce k ramenům přihnuty. Teprve při ohnutí tomto vykoná pravá noha stoj předkročný. V době třetí naznačit rychle vzpažení čelný oblouk dovnitř (pravá před levo) levá odpaží v poloze palcové (palec napřed), pravá vzpaží zevnitř v poloze palcové (palec obrácen v zad). Když pravá paže vykonává vzpažení, vykoná pravá noha výpad v pravo stranou. Na dobu 4. základní postavení upažením. Na dobu 5. a 6. konají paže tytéž pohyby jako na dobu 1. a 2. Na dobu 7. pravá odpaží a levá vzpaží zevnitř. Postoje však levo nohou. Na dobu 8. vždy obrat v levo. Každé cvičení 4krát.

IV. o d í l .

1. Půlobrat v l. — vzpažit zevnitř pr., odpažit l. — výpad v pravo stranou.
 2. Půlobrat v l. — vzpažit dovnitř — klek na pr. koleno.
 3. Kryt vrchní pr. paží — zapažit levou paží — výpad v pr. v před.
 4. Základní postavení.
- Na dobu 5., 6., 7. a 8. totéž.
Každé cvičení 4krát.

P o z n á m k a . V době první vykoná se půlobrat v l. na levé patě, po vykonání půlobratu výpad v pravo stranou. Pravá paže vzpaží zevnitř, pěst v poloze hřbetní (hřbet nazad), levá odpaží, pěst v poloze palcové (palec napřed). V době druhé při obratu v levo (obrat se koná o pátou), vzpaží se dovnitř v poloze hřbetní (hřbet do zadu) pravá paže koná oblouk dolní. Klek na pravé koleno. Na dobu třetí (kryt vrchní pravoucí) ohneme pravou paží v poloze hřbetní ve výši obličeje, levá zapaží, pěst v poloze palcové (palec napřed). Výpad v pravo v před. Na dobu 4. základní postavení mrštěním pravé paže do připázení. Levá přejde do připázení nejkratší cestou. Pravá noha se přisune k levé. V době 5., 6., 7. a 8. vykonají paže, nohy a trup tytéž pohyby jako na dobu 1., 2., 3. a 4., takže na dobu 8. jsme zase v původním základním postavení.

V. o d í l .

1. Paže skřížít zapažmo — stoj skřížný v pravo v před.
 2. Celý obrat v l. — třetí do upažení — dřep.
 3. Vzpór ležmo v předu.
 4. Základní postavení.
- 5, 6, 7, 8 totéž.
Každé cvičení 4krát.

P o z n á m k a . V době první paže skřížít zapažmo, palec obráceny zevnitř, pravá noha se skříží přes levou, váha těla spočívá na levé noze. V době druhé vykoná se celý obrat v levo na špičkách do stejné spjatosti, po vykonání obratu současně trčíme pažema do upažení, pěst v poloze palcové, a vykonáme dřep. V době třetí přejde se ve vzpór ležmo v předu, ruce položí se na délku chodidla v před na zem (prsty napřed obráceny) ze vzpóru dřepmo (lokty dotýkají se vnitřní stranou kolen) nohy do zadu trčí ve vzpór ležmo a opírají se na břišních palcích; paty jsou sevřeny, kolena napjata, trup držen budiž přímo, obličej ku předu obrácen. V době 4. přejde se výskokem ve vzpór dřepmo a ihned do základního postavení. Na 5, 6, 7 a 8 totéž.

Činnost župy Chicagské.

Poněvadž letos pořádány budou závody sborů sdružených v župě Chicagské a závody ty mají se odbývat již za málo týdnů, ve výročí Českého dne výstavního, v den 12. srpna t. r., tu každý bezpochyby má na jisto za to že v tělocvičnách sborů zmíněných jest velmi pilno a čilo i členstvo cvičící, v hojném počtu se tužíci, snaží se k závodům řádně se připravit. Domněnka uvedená nezakládá se žel na pravdě. Jestli kdy blíží se závody měly dobrý vliv na činnost tělocvičnou mezi členstvem cvičícím, pak vlivu toho nelze vypočítati v župě Chicagské před závody příštími.

Příčinu toho snad na prvním místě hledati dlužno v tom že mnozí z našich mladších členů jsou bez práce, že zle se jim vede. Okolnost ta měla by nám býti dobrým poučením zvláště pak těm, kteří nechťi chápají, co jest velice zřejmé, že totiž třeba aspoň částečného blahobytu k tomu aby člověk mohl pěstovati jakoukoli ideu k jeho povznesení. Člověk žmalátnělý nedostatkem, nespokojený sám sebou kdy marně hledá práci a výživu, není k tomu naložen aby šel se do tělocvičny tužiti. (Zvláště tam, kde chodí se do tělocvičny hospodou.) To jest přirozeno, a my nesmíme se úkazu tomu diviti. Mimo nedostatek pocíťovaný u mnohých členů, bránila četnější návštěvy cvičení náklada nešťovinná, jež dlouho v Chicagu zuřila. Každý snad ze cvičících členů musil podrobiti se očkování a tu mnohý po několik neděl k vůli pořádně se ujmuvší nešťovici měl cvičení pokazeno. Podobně bylo i se žactvem i se Sokolkami. Červnem dostavila se letní parna, více než obtížná a ta také nezůstala na návštěvu cvičení bez účinku.

Tak s politováním nutno zjistiti, že činnost tělocvičná v župě Chicagské, pokud vědomost moje o tom sahá jest chabou, dá se však omluviti stávajícími okolnostmi.

Méně potěšitelným zjevem jest, že schůze v záležitostech župních

svolávané nejsou tak navštěvovány jak toho nutno. Tu nemělo by býti žádné liknavosti a žádného odkladu.

Zvláště přípravy závodní měly by býti vyřízeny co nejlhůdeji účastenstvím všech členů výboru závodního, neboť třeba si popílit, kdy závody již jsou přede dveřmi.

Konečně dovoluji si upozorniti bratry náčelníky, by nezapomínali podávati zpráv, jak jsou povinni činiti dle stanov Nár. Jed. Sok. Zřízení župní jest nám novotou, některé věci v něm budou bezpochyby potřebovati oprav a zjednodušení, však při dobré vůli mohlo by již nyní vše dobře pracovati. Žádám proto by ve všech sborech k plnění župních povinností bylo pilně přihlíženo, slibuje zároveň že župní podnáčelníci i náčelník župní se přičiní aby povinnosti své dle možnosti dostáli. — Na zdar!

K. Š t u l i k, náč. župy Chicagské.

Sokol Americký.

— Výk. výb. N. J. S. bylo usneseno aby sbírána byla látka k vydání dějin Nár. Jed. Sok. K podniknutí tomu tušíme již před 2 lety chtělo se přistoupiti, však nevíme z jakých příčin bylo od něho upuštěno v samých prvopočátcích. Doufejme že tentokráte bude lépe, i že čilý v. v. New Yorkský dovede povzbuditi potřebné činitele aby práce k sepsání dějin N. J. S. rázně se uchopili a jí spojenými silami řádně provedli. Jsme to povinni svým předchůdcům, sobě i budoucím snést dějiny mohutné N. J. S. v knihu přehlednou. Dále výkonný výbor usnesl následující: Otázati se všech jednot, zdali v sídlech jich jsou české školy, a kde nejsou mají být vyzvány, aby buď samy neb ve spojení s jinými spolky o založení a vydržování takových škol se postaraly. (Poz. red. Rozumí se tu školy české sobotní a nedělní bezpochyby a nikoli každodenní školy česko-anglické, v nichž mládež naše žel jest s nevšední vytrvalostí a s odsouzením hodnou houževnatostí copařskou ubijena na duchu i na těle.) Dále doporučuje se jednotám, by ve svých místech zaváděly tělocvičné hry mládeže, aby přičinily se o sebrání statistiky pro národopisnou výstavu. Též mají být jednoty vyzvány by se přičiňovaly o zakládání odborů České Lígy. Doufáme že veškeré sbory žádosti výk. výb. ve všech zmíněných důležitých záležitostech ochotně vstříc vyjdou.

— Svého času psalo se o nepraktičnosti toho aby odpuštěny byly veškeré poplatky členům, kteří již 20 let ku sboru nepřetržitě patří. Při náhledu tom stále trváme i doufáme že mnozí Sokolové jsou v tom s námi za jedno. Ať odpustí se placení příspěvků těm, kteří jsou opravdu chudí a v stáří nemohouce pracovati a vydělávati byli by snad nuceni z řad našich vystoupiti. K čemu však odpouštěti několik těch málo dolarů ročně takovým členům, kteří vládnou dostatečným jméním a kteří snad právě svou širší známostí v kruzích sokolských jmění to nashromáždili. Konečně jest to zkracování těch, kteří by rádi a ochotně i po dvaceti letech příspěvky své platili, dávati je na výměnek. Komu poměry to dovolí a kdo při tom s věcí naší opravdu jest, ten bude ji podporovati ne po 20 let ale po tak dlouho, pokud živ bude a kdyby třeba dosahl stáří Methusalemova, takový také zamítne výhodu jaká se mu výše zmíněným ustanovením naskytuje.

— Česká liga v Americe, jež stále nabývá širší půdy, která však přece není tak vydatně podporována, jak si toho důležitý její význam zaslужuje, uspořádala dne 6. t. m. v Plzeňském Sokolu v Chicagu tryznu Husovu, k níž dostavilo se obecenstvo v počtu přehojném.

— Závody župy chicagské budou dne 12. srpna t. r., ve výroční den výstavního dne českého. K odbývání jich jest najata známá síň Battery „D“, kde r. 1884 odbývány závody N. J. S. a r. 1886 společné veřejné cvičení sokolských sborů chicagských.

— Návrh Sokola Slovanské Lípy v Chicagu, aby sleveny byly všem sborům za dobu 6 měsíců příspěvky do pokladny N. J. S. měl by býti všemi sbory dobře prozkoumán a uvážěn. Máme za to že návrh ten nevyhovuje potřebě která as ho diktovala. Víme všichni jaká jest tíseň zvláště mezi lidem pracovním po celé unii, i víme že členstvo našich sborů skorem po většině složeno jest z dělníků. U mnohých sborů následkem této nepřiznivě doby počet členstva klesl i bylo o tom dosti rozmlouváno že by měly sbory těm členům kteří jsou bez práce delší dobu příspěvky sleviti. To také byla by asi dobrá a správná cesta. Tím pomohlo by se tomu že by sbory členy neztrácely. Odhlasují-li sbory aby N. J. S. půlletní poplatek

slevila, tu tím nebude pomoheno ani sborům ani potřebným členům. Když se poplatek onen slevil, pak by také jednotlivé sbory neměly práva od svých členů jej požadovati, neprospěl by tím sobě žádný sbor ničeho. A většinu členů také na nepatrném obnosu 40 centů za půl roku není záleženo. Vždyť mnohý za den snad více propije a za týden jistě více prokouří. A slevou 40 centů za půl roku těm členům nepracujícím, k vůli nimž snad návrh zmíněný Sok. Slov. Lípou byl podán také se nepomůže, když by vedle toho musili ku sboru svému mnohem vyšší pravidelný příspěvek odvésti. Máme návrh Sokola Slovanské Lípy za nevhodný a neužitečný pro ty jimž mělo by býti pomoheno, a za návrh s peněžními prostředky N.J.S. se nesrovnávající. Ať každý sbor hledí svým potřebným členům vypomoci jak může nejlépe, však uskutečněním návrhu zmíněného sotva jim pomůže. Zájmy nám všem společné měli bychom míti vždy na zřeteli aby neutrpěly, když lze se tomu vyhnouti.

— V jednom z lékařských spolků berlinských přednášel Dr. Alexandr Edel o přetížení žactva na školách. V prvním zdravotnickém oddílu přednášky určení otázka, uvedeny příznaky z přetížení vznikající, krátkozrakost a prostředky, kterak tomu odpomoci. V druhém oddávci více vychovatelským uváženy návrhy paedagogů a oceněna literatura. Spolkem zvolen výbor, jehož mluvčí, autor sám, navrhuje tyto základní věty: 1. Přetížení vyučovacím plánem nelze již konstatovati. Pozorované případy jsou tudíž jinými okolnostmi (látkou, methodou) zaviněny. 2. Nejlepším prostředkem proti přetížení je pěstění tělocviku, hry, pohyb, přiměřený oddech. Na sklonku vyučovacích hodin buďtež probírány odbory nejméně namahavé. 3. Tělocvik na počátku vyučovacích hodin budiž zakázán. Mezi vyučovacími hodinami nemá tělocvik unavovati, nýbrž osvěžiti. Mezi výdečnými hodinami budiž dle možnosti pěstován jenom prostocvik. Vlastní tělocvik buď položen mimo dobu vyučování. 4. V nejnižších třídách mělo by vyučování počítati teprve v 9 hodin. 5. Má tu pak trvati pouze 2 hodiny. 6. Žáci nejnižších tříd nemají doma úleh pracovati. 7. Domácí práce a jich trvání má se řídit dle stáří žáků. Ale učitel nesmí dobu pro domácí práce určenou překračovati. 8. Ve školách, zvláště soukromých, mělo by se lékařskou prohlídkou zjistiti, je-li vše (čistota, topení, svícení, ventilace, záchody atd.) v úplném pořádku. 9. Skřípce nebuděž žákům povolovány. Břežle směji se nositi jenom na vysvědčení lékařské. 10. Šněrovačky buďtež všude, zvláště při tělocviku odstraněny. 11. Kolmým písmem odstraní se krátkozrakost a zkřivení páteře. Sedadla buďtež přiměřena, krátkozrací nechť sedí napřed. 12. Slabým dětem budiž návštěva školy dle možnosti ulehčena. Na lékařské vysvědčení buďtež sprostěny tělocvik, ručních prací, zpěvů a kreslení. Děti, které byly nemocny, nemají býti nuceny, aby vše, co zanedbaly, záhy dohonily. 13. V přestávkách budiž dětem povolán pohyb, pokud to možno. 14. Odpoledního vyučování při plynovém světle v zimě třeba se varovati. 15. Dvě odpoledne v tém dni buďtež věnována hrám na vzduchu, nebo po případě bruslení. (Poz. red. Velmi by prospělo aby naduvedené rady přečetli si hlavně ti pošetilí rodičové, kteří děti své moří těmi nejrůznějšími zbytečnostmi, o nichž domnívají se že k tomu patří aby je člověk uměl, chce-li se zvati dobře vychovaným. Taková pošetilost připravují svým dětem, nepopřávající jim chvilku prázdnou ku hře neb k oddechu jistou a bezpečnou cestu k tělesné a nejčastěji i duševní schůzlosti, na mnoze pak pohodlnou cestu v předčasný hrob. Nikoli již výmínečné sebevraždy mladých školáků v jasném světle ukazují nerozumnost a pošetilost mnohých rodičů.)

— Z Wilberských Listů se dovídáme že T.J.Sokol v Milliganu, Neb., rozhodla připojit se k N.J.S. Sděluje se o tom v zmíněných listech ze dne 4. t. m. v dopisu z Milliganu: „Náš sokolský sbor dostal pozvání, by se přidal k N. J. S.; za tím účelem přijel k nám Sokol J. Pecival a Sokol Avenarius z Omahy. Bratr Pecival cvičil zde dva dny. Včera byla sokolská síň plná obecnstva, které obdivovalo se výkonům br. Pecivala. Byla obdivována též schůze a návrh k přidání se k N. J. S. byl přijat.“

— Čtvrtý červenec oslavil Sokol Slovanská Lípa v Chicagu pěknou večerní zábavou. Při ní cvičila prvá četa jmenovaného sboru na hrazdě a na bradlech a Sokolky kroužily kužely. Výkony Sokolů byly obdivuhodné na obou nářadích, však vystoupení Sokolek bylo přímo vzorné, zvláště uvážli-li se že připravovaly se k němu jen velmi krátce. Cvičení řídil snaživý náčelník Sokola Slovanské Lípy Sokol Franta Hešík. Pořad zábavní zahájen byl pěkným proslovem

Sok. V. Janečka, starosty Sok. Slovanské Lípy. „Na přední stráž“ znamenitě přednesl br. J. Jurka. Několik sborů krásně zapěla „Lyra“ a v solových výstupech pobavili obecnstvo sl. Zemanova a O. H. Farský. Ku konci sehrána vlastenecká črta v jednom jednání „Jen věrně k praporu“ přeložena Sok. J. Jurkou z angličtiny. Návštěva nebyla valná.—

— Přes neobyčejnou tiseň peněžní a nouzi o práci vydařily se sborům chicagským prvé jejich výlety neočekávané. Tak bylo s výlety Plzeňského Sokola, Sokola Chicago, Klatovského Sokola, T. J. Sokola Tyrše a Sokola Slovanské Lípy. Jen T. J. Sokol Čechii nebe při výletu nepřálo. Snad nahrazeno ji to bude při výletu druhém.

— Omažský Pokrok Západu sděluje: V neděli, dne 1. července odbyvány byly v Ruserově parku státní závody německých turnerů za účastenství čt z Omahy, Lincoln, Fremont, Plattsmouth a jak jsme oznámili, účastnili se jich také na zvláštní pozvání i naši Sokolici-Jednotáci. Sokolici, za účastenství cvičících členů south-omažské jednoty, vytáhli ze síně spolkové o 12. hodině do Germania Hall, odkudž pak nastoupen pochod na nádraží na Webster ulici. Již v průvodu vykázano bylo Sokolům místo čestné a na cvičišti také pak naši hoši dokázali, že plnou měrou si jej zaslouží. — Když totiž závody turnerů skončeny byly, vystoupili Sokolové a provedli prostocvik a budiž ku chvále jich řečeno, že s přesností nevidanou. Jak obecnstvo, tak i turnéři neskrbili chválou a potlesk nechtěl bráti ani konce. Předseda turnerů omažských vzdal Sokolům dík za účastnění se a vyslovil zároveň obdiv nad jejich secvičeností a ladným provedením a prohlásil zároveň, že dovolí si cvičírnu Sokola se cvičícími členy zdejšího Turnvereinu navštívit, aby se českému systému naučiti mohl. Dále cvičeno Sokoliky na koni, bradlech a hrazdě a i tu setkaly se výkony se zaslouženou pochvalou.—Jedním ze soudců závodů, a síce za Turnverein lincolnský, byl mladý krajan náš, p. Jos. Štípek.

— Jak nešťastně vyjednávání o spojení sokolských sborů v Omaze dopadlo, o tom čteme v Pokroku Západu ze dne 4. t. m. následující: „Několikatydní práce a námaha cíle a snaživé Těl. Jed. Sokol o sdružení se s Podpor. Sokolem Tyršem rozbita byla v nedělní schůzi. Když pětičlenný výbor, který vyjednával dříve s výborem Těl. Jed. Sokol vysvětlil, podán návrh, by celá záležitost odložena byla do zvláštní, k tomu účelu svolané schůzi, jelikož počet členů ve schůzi byl neúplný; návrh ten poražen snahou „přítel myšlenky sokolské“ a přikročeno hned ku hlasování, má-li se Tyrš spojit s jednotou či nikoli. „Přátelé Sokolstva“ docílili volbou tou, čeho si přáli, byla totiž rozbita celá ta práce o sdružení se dvou silných sborů sokolských v jeden mohutný celek.“

— Do N. J. S. přijata T. J. S. Jiří z Poděbrad v Clarkson, Neb. Na zdar!

— Znameníť skok o tyči do výše byl docílen v Sokolu Klatovském v Chicagu žákem Václavem Houdou. Ten jest 17letý, měří na výšku 5 stop a váží 120 liber. Svaly jeho jsou řádně vyvinuty. O tyči přeskočí čistě bez zavadění 8 stop a 4 palce. Jest zajímavé jak skáče. Tyč chápá velmi nízko, tak že se zdá že nebude moci přeskočiti. To jest však možným tím že po odrazu silně se na tyč opře a nohy vznese tak vysoko až přijde do stoje o rukou, pak silně od tyče odrazí a přes motouz se lehce přešvihne. J. Š.

— K závodům župy chicagské přihlásil Sokol Slovanská Lípa následující borci: Vyšší oddíl: Otto Bartoš, Alois Jirsa, Robert Doskočil, Jan Krizan, Ant. Zeman, Jakub Kolář, Fr. Kubů, Fr. Hešík. — Nižší oddíl: Frant. Sklenář, Aug. Raisler, Fr. Bláha, Ed. Patera, Boh. Peroutka, Aug. Novotný, Bohum. Miller, Jos. Strachota, Jan Stránský, Ant. Vítek, Bedřich Peška, Josef Dobeš, Vác. Otrádovec, Karel Tichý, Ed. Melich, Jos. Budil, Bedř. Šproc, Jos. Pajer, J. Krejčí, Boh. Hazdra, Jan Nový, Jan Janeček, Jos. Kubů, Jan Votava, Karel Lebl. — Plzeňský Sokol v Chicagu. Vyšší oddíl: Rud. Hurt, Vác. Klaus, Vác. Lukeš, Rud. Veselý, Fr. Jeníček, Anton Haller. Nižší oddíl: 1. četa: Šimon Malý, Rud. Ezenter, Karel Hybler, Josef Červenka, Fr. Vosechý, Ant. Razim, Karel Hlavatý náhradník. 2. četa: Julius Hlyneš, Karel Levý, Lad. Halík, Aug. Vencík, Josef Kočár, Václav Vonásek, Jos. Prošek.—Klatovský Sokol v Chicagu: Vác. Zpěváček, Vác. Straka, Jos. Zíka, Josef Houda, Franta Průša, Jos. Tumpach. — K závodům župy Východní přihlásila Sok. Jed. Blesk v Baltimore závodníky: Oddíl vyšší: Alois Pokorný, Antonín Primus, Vinc. Jelínek, Jan Mouček, Franta Kadaň, Václav Kadaň.

Oddíl nižší: Karel Štětka, Vác. Lehečka, Rud. Bolard, Ant. Sýkora, Ant. Štigler, Fr. Veselý, Fr. Hranička náhradník.

— K závodům župy chicagské přihlašuje T. J. S. Čechie následující borce: Josef Altman, Ant. Šusterka, Jan Churaň, Václav Kotek, Václav Ksandr, Jan Anděl, Jan Plaček, Adolf Mikeš, Jan Procházka, Fr. Očenášek, Fr. Kudrna, Em. Doležal, F. Křišťan, Fr. Kutek. Všichni závodí v oddílu nižším.

— Borce k závodům župy Chicagské oznamuje Sokol Chicago následující: Fr. Straka, Josef Straka, Jos. Žáček, Jan Jiroušek, Jos. Řehna, Fr. Novotný a Jan Hejl náhradník.

Ze župy Východní.

Zápis o schůzi výb. župy Východní, odbyvané v neděli, 1. července.

Schůze zahájena u přítomnosti výboru úplného. Čteny dopisy od bratrských jednot z Baltimore, z Newarku a z Morrisania, které byly vesměs přijaty. V dopisech těchto oznamují jednoty výše řečené, že jsou volny 10 ctů ročně co poplatek župnímu výboru na vydání různá za každého člena odváděti správně. Těl. Jed. Sokol v New Yorku též s návrhem tím souhlasí a poněvadž většina jednot odhlasovala zavést tento poplatek, bylo usneseno, by od 1. července jednoty laskavě zaslaly poloviční poplatek (5c. za člena) na běžné nutné výdaje, od Nového roku pak celoroční příspěvek napřed splacen býti má. T. J. Sokol z Westfield a T. J. S. Fugner z Long Island City dosud neuznaly za vhodné výboru odpovědět. Župní náčelník má navštívit nejbližší jednoty, by se přesvědčil o přesném provádění prostoeviku na příští veřejné cvičení po závodech. Usneseno postaratí se o řádné občedy v parku po dva dny pro veškeré závodníky. Práce tato svěřena však byla výboru pořádacímu. Oznameno, že výbor župní na pozvání rodáků Brooklynských účastnil se schůze a založil nový sbor sokolský, slabý sice na členech, doufá se však, že časem delším zmohutní a k Nár. Jed. Sok. se připojí. Na zdar!

Mich. Kafka, 230 E. 73. St.

Všem jednotám sdruženým v župě Východní sloužili k vědomosti, že poplatek půlletní z každého člena 5c. zaslán býti má od 1. července 1894 bratru Josefu Veselému v čísle 1371 3rd Avenue, New York.

Za výbor župy Východní

M. Kafka.

Ze župy Západní.

Zápis o schůzi výboru Západní župy dne 21. června 1894.

Zápis z minulé schůze čten a schválen u přítomnosti všech členů. V dopisech navrhuji jednotlivé jednoty rozličná místa ku pořádání župních závodů. T. J. Plattsmouth navrhuje město So. Omaha, T. J. S. Tyrš v Cedar Rapids navrhuje město Cedar Rapids. Jednoty ve Wilber, v South Omaze a v Omaze navrhly město Omaha, jelikož jest skoro uprostřed župy. Tajemník má dopsat znovu do Dodge stran připojení se tamějšího sboru k N. J. S., poněvadž první dopis vrácen. Tajemník oznamuje vydání 75c. za knihu zápisní a 34c. poštovné. Obě má být do zápisu zanešeno do času než se rozhodne kdo účty žup bude platit. Tím schůze skončena.

A. C. Steiger, taj.

Ct. výkonnému výboru N. J. S. — Bratři! — V poslední schůzi župního výboru usneseno vůči výlohám povstalým s řádným vedením každé župy podat dodatek k stanovám župním výk. výborem navrženým, ku odhlasování všem jednotám:

1. Všechno vydání župních výborů nechť placeno jest z pokladny N. J. S.

2. Každá jednotka jest povinna platit mimořádný poplatek 10c. ročně z každého člena na výlohy župních výborů.

Přimlouvající se za přijetí těchto dodatků, udáváme následující důvody: Dle návrhů druhých žup, by každá župa své vlastní vydaje kryla, jest se co obávati rozkolu v N. J. S., neb pak každá župa byla by samostatným tělesem. Dále bylo by zapotřebí více

župních úředníků. Poplatek jednotlivých žup by nebyl stejný, ku př. župa Chicagská obsahuje 8 jednot, ze kterýchž jest celých 6 jen v Chicagu, též župa Východní jest dosti sražená; naproti tomu župa Západní má jednot 11 a župní výbor právě zahájil činnost a jest naděje, že ostatní 4 jednoty co nejdříve se k N. J. S. připojí. Průměrná vzdálenost jednotlivých jednot od sídla župy jest přes 50 mil a tím i vydání Západní župy bude větší než ostatních. Župy Chicagská a Východní obsahují jednoty silné, župa Západní však sbory slabé, takže při stejném poplatku příjem Západní župy bude mnohem menší než ostatních žup oproti většímu vydání. Kdyby byl požadován větší poplatek Západní župou než ostatními, budou se jednoty naše pocíťovat za zkráceny a to jistě nepomáhalo by ku svornosti v celé Nár. Jed. Sokolské. My zde musíme se chránit veškerého přetižení poplatky našeho členstva, poněvadž zde stává dvou mocných nepřátelských sborů a sice Podporující Sokol Tyrš, který stále více nabývá půdy a Katolický Sokol, kteréhož v Omaze jsou již dvě čísla. V naději, že bratrské jednoty uváží i uznají naše důvody a přijmou dodatky námi navržené, znamenáme se v účtě

Ant. Kment, starosta, A. C. Steiger, taj.,

Jan Mathauser.

Náčelnické zprávy.

Župa chicagská.

Duben.

Sokol Slovanská Lípa. Cvičeno Skrát, ve třech četách. Cvičilo 30-33 členů. Nejpilnější byli Sokolové: B. Hazdra, O. Bartoš, J. Krizan, Ed. Patera, Fr. Bláha, J. Krejčí, J. Kubů.

F. Hešík, náč.

T. J. Sokol Čechie. Cvičeno Skrát, ve 3 četách. Cvičilo 19 členů. Nejčinnější byli Sokolové: Očenášek, Šusterka, Grill, Křišťan ml., Kudrna, Churaň.

Fr. Pecival, náč.

Květen.

Sokol Slovanská Lípa. Cvičilo členů 26, žáků starších 20, mladších 25, žakyň 15, dohromady 86. Cvičilo členů družstva 3, starších žáků 2, mladších žáků 2, žakyň 1. Cvičení prostná se provádí 4krát za měsíc, pořadová 2krát. Cvičení bylo 8. Cvičitelové: Fr. Hešík, J. Krizan, A. Jirsa. Nejpilnější Sokolové byli: V. Otrádovec, J. Krizan, Jos. Krejčí, Ed. Patera, Boh. Hazdra.

Fr. Hešík, náč.

T. J. Sokol Čechie. Cvičilo 19 členů 9krát ve dvou četách. Nejčinnější byli Sokolové: Šusterka, Kotek, Churaň, J. Chvalovský, Očenášek, Grill.

Fr. Pecival, náč.

Červen.

Sokol Slovanská Lípa. Cvičilo členů 29, žáků starších 14, mladších 12, žakyň 10, dohromady 65. Členové cvičili ve 3 družstvech, starší žáci ve 2, mladší žáci v 1, žakyň ve 1. Cvičení bylo 9. Prostná prováděna 4krát, pořadová 2. Cvičiteli byli: F. Hešík, J. Stránský, J. Krizan. Nejpilnější byli: A. Zeman, J. Krizan, Josef Strakota, J. Stránský, Jakub Kolář, Bed. Peška, V. Zárubský.

Fr. Hešík, náč.

T. J. S. Čechie. Cvičilo členů 21, žáků starších 10, žáků ml. 15, žakyň 14, dohromady všech 60. Členové cvičili v družstvech 2, starší žáci v 1, mladší žáci ve 2. Prostná prováděna 2krát, pořadovým necvičeno. Cvičení bylo 9. Cvičitelové Fr. Pecival, A. Šusterka. Cvičitel žactva J. Altman. Nejpilnější Sokolové byli: Očenášek, Mikeš, Grill, Churaň.

Fr. Pecival, náč.

K. Štulík, náčelník župy Chicagské.

DOPISY.

Chicago, 23. června 1894. — (Ze Sokola Chicago.) — Pakliže by kdo posuzoval „Sokola Chicago“ dle zpráv ze sboru toho docházejících do sokolského orgánu, musil by zajisté přijít k závěrku, že Sokol ten se sklání k spánku, z něhož není probuzení, neb zprávy ze sboru toho objevují se tak často, jako bílé vrány. — Díky však, že duch i činnost naše jest pravý opak prvého. Nemíním se tuto právě nyní rozepisovati o činnosti cvičícího sboru, předpoklá-

daje, že toto spadá v povinnost cvičitelovu a že nový cvičitel, jsa pilen ve všech jiných povinnostech, i této své povinnosti nalezitě zadost učiní; chci se zmíniti o záležitostech jiné, první po cvičení snad důležité, a to jest o krocích a úspěších, jakých Sokol Chicago se dodělává za účelem zbudování vlastního stánku, vlastní cvičírny.

Před rokem sbor zakoupil pozemek na Kedzie Ave. v rozměru 75x125 stopách, a přes to, že v čase, kdy se pozemek kupoval, byla pokladna sborová téměř prázdná, zaplatili jsme během roku mnoho assessmentů a mimo to dluh na pozemku samém jest bezmála zaplacen. Jest to zajisté znamenité vysvědčení, v jaké oblibě jest Sokol Chicago. Ovšem největší podporu přinesla nám květnová výstava, která přes to že byla pořádaná v čase všeobecné obchodní tísně, vydala se znamenitě.

Výlet pořádaný dne 18. června, ačkoliv byl v nejlepším čase, totiž kol desáté hodiny deštěm částečně poškozen, takže asi pouze polovina těch, kteří měli ku předu lístky zakoupeny, se dostavila, — přece výlet ten přispěl nám bezmála padesáti dolary čistého výtěžku. Zábava byla velmi srdečná a nenucená, škoda však že dešť učinil komické závody cvičenců nemožnými. Ano, pořádatel výbor zaslouží si plného uznání, neboť nebýt toho zpropadeného deště, trvá na tom, že nebylo kdy hladší zábavy nad tento výlet. Přes to vše co shora uvedeno a čehož skutečnost jest dokladem, píše o nás „Národ“ ze dne 21. června následovně:

„V úterý odbýval jakýsi Sokol picnic do Riverside. Picnic se ovšem mnoho nezdařil, protože přišlo, za to ale zdařila se velká pranice, ano strhla se jak účastníci vyprávějí pravá bitva, při níž bylo mnoho raněných a při níž se střídalo; kulky lítaly na všechny strany jak v Netalii u Majlontu. — Když tento spolek měl roku loňského pik-nik v Merigold, tu podobná řež vypukla a mnoho raněných si odneslo památku domů.“

Tolik o nás, ostatní doporučení Sokolům k povšimnutí. Všeobecně jest zde známo, že zpráva ta jest psána v Californii dobře známou, na Albany Ave. bydlící osobou, která v obecném životě ráda a se zálibou při každé příležitosti poukazuje na nesnášlivost a fevnivost mezi Čechy namnoze stávající. Ze shora uvedeného však jasně vysvitá, jak osobě té na svornosti mezi Čechy záleží. Výletu tomu byl přítomen značný počet dobrých českých katolíků a osobě té by zajisté sloužilo k dobrému poučení, kdyby se tak mnohých těch jeho blízkých sousedů zeptal, co o oně zprávy soudí.

Nejzajímavější však na celé té novinářské lži jest, že se v ní poukazuje na roztržku na loňském našem výletu způsobenou, zejména jest to tím více, že kumpáni, kteří výtržnost tu způsobili, byli k tomu účelu dříve než do zahrady vstoupili, osnovali plány, a že oni kumpáni se hlásí k tomu samému táboru co „Národ“. Snad konečně se očekávalo, že o ňi, neb tací podobní opět budou letošního roku výletu Sokola Chicago přítomni a „Národ“ jako „jerišská trouba“ dostal zprávu ku předu psanou, kterou pak bez změny uveřejnil? Buďsi jakkoliv, tolik zůstane známo, že Sokol Chicago ni jiný sbor sokolský nekladl „Národu“ neb stoupenům jeho žádných překážek jich snahám neb vývoji jejich a dle liberálních zásad svých ponechává Sokol každému jeho přesvědčení a neuráží nikoho, kdo v zásadách svých s ním se různí. Badiž však tu zaznamenáno, že „Národ“ se tímto výbojně postavil vůči Sokolům a že zúmyslně a ničemné uveřejnění takové lživé zprávy jest namířeno k tomu účelu, by svornost a vzájemnost, které (obzvláště v této čtvrti) právě nyní se Čechové těší, byla rozbita. Sokolové, „V srdci vlasti, v páži sílu, v mysli čest“ — pěstujme tuto zásadu i nadále a národ český nám neodcizí takový článek, i kdyby pocházel z pera samého papeže.

V úctě

Člen Sokola Chicago.

Cedar Rapids, Ia., dne 4. července 1894. — Jak jsem se již zmínil cvičící členové naší jednoty pořádkali noční pochodový výlet dne 9. června. Starosta v předcházející schůzi kladl všem členům na srdce by se co možná v největším počtu dostavili. Ale jaké bylo naše zklamání když mimo cvičící se nedostavil jen jeden který ne-cvičil. Výlet se odbýval v sobotu večer. Když jsem přišel do tělocvičny zde bylo již vše připraveno jen vyjít. Přál bych si aby naši starší členové byli viděli jak každému zářily oči nedočkavostí až bude moci vyjít. Všude zimniční chvat by se nic nezapomnělo. Tam jsi viděl jak jeden si vázal střevíce a jiné věci v uzlu a když se mu najednou přetrhl motouz tu všichni se mu směli a již se chápalo

uzlíku deset rukou ale ne aby mu to svazali ale aby ho ještě více zlobili. Opodál dva trubači (my jim říkáme zde trumpetři) stále zkoušeli pochody, jinde zase jeden nespokojenec chtěl by zde již byl vůz, který by jim odvezl potřebné náčiní ku skokům a to se samo sebou rozumí též nějaký ten boží trunk.

Uděním desáté se vyšlo a ačkoliv nevěděl žádný kam (kromě výboru) šlo to vesele ku předu. Jak bylo na pochodu nevím, neb jsem se účastnil výletu až ráno, když jely naše Sokolky. V 7 hodin ráno jsem přibyl po kole do síně kde se měli scházet Sokolky. Zde již na ně čekal jeden z výboru, který mně sdělil kde se bude výlet odbývat. Vsednul jsem na kolo a za třičtvrtě hodiny jsem se nalezal mezi našimi. Jak mě zhlidli hned běželi ke mně a jeden přes druhého mně pravil že musím platit 50c. pokuty poněvadž jsem přijel. Ale náš starosta jim řekl: „Sokolové, pro dnes mu to odpustíme, ale příště mu ani pánbů nepomůže.“

Jak pak jste se vyspali, táži se. Ale dobře, zněla odpověď. Několik nás leželo ve stanu a druzí tamhle spali ve stahu. Musela to být rozkošná noc spáti v té božské přírodě!

Vždyť to na nich bylo vidět jak všickni čile a zdravě vyhlíželi. A jakou pak jste měli snídani táži se. I výbornou. Vařili jsme kávu, a vejce jsme smažili i vařili aby byl nějaký výběr. Závěděl jsem jim toho nočního pochodu a té noci probdělé pod širým nebem a té snídane. Na všech stranách již byli naši hoši v práci. Tam skákali, hráli míč, onde zase několik bratrů zpívalo. Najednou zavzní trubka oznamující příjezd Sokolek, jež na dvou vozech přibýly; přivezly sebou zásobu jídla a zasedli jsme k společnému obědu. Po obědě se střídaly všeliké hry, kterých se účastnil každý. Asi v pět hodin začalo přšet tak že jsme museli pomýšlet dříve na odchod. Kéž by takých výletů bylo více a též více těch starších Sokolů při tom mezi námi. Na Sokolky nemůžeme naříkat, ty se dostaví vždy v hojném počtu. Bylo nás všech dohromady asi 50.

Naši hoši chtěli odbývat mezi sebou závody, toť se ví že v pravidelném cvičení. Ale shatilo se jim to či lépe řečeno povedlo se jim to; dostali nabídku by šli cvičit do „Western“ a také šli. Cvičili tam 24. června. Jenže bylo to vše špatně vyjednáno, neb málem by byli nedostali ničeho jisti, totiž nebyti starosty který řekl, když nedáte oběd sebereme se a půjdeme domů, tak potom přece něco sehnali. Ani tam nescházely Sokolky jen že byly nas prozíravější vzavše si zákusky s sebou.

Musím též podotknout že snad stává jeden sbor Sokolek totiž u nás, které se založily když byl P. Straka společným cvičitelem. Ale zde jeho přičiněním se Sokolek sbor nezaložil tak jako snad jinde. Proto také ještě Sokolky máme. Říká se vždy když společný cvičitel cvičil měsíc některou jednotu že tam po něm mnoho nezůstane. Ale já pravím že ano, u nás aspoň po něm (St akovi) zůstalo, totiž věta, kterou on říkával když ukázal výkon, „ale lepší, bratře.“

J. J. Hrbek.

New York, 1. července 1894. — Mnohý již Sokol po dlouhém odpočinku opět zavítal v řady členstva cvičícího, mnoho nových členů navštěvuje cvičení pravidelně; devět čt čitajících často po 12 neb 15 Sokolech plně se tuží a přec musím stěžovati si na liknavost oněch starších členů, kteří složili ruce v klín a pohodlně spí sladký spánek rytířů Blanických, s tím toliko rozdílem, že tito na zavolání národa se probudí a hájiti budou vlast, kdežto naše rytíře voláme často a oni o nás nedbají, a na dále sladce odpočívají. V cvičírni dolejší jsou bratři na tom lépe. Oni mají své dobré osvědčené cvičitele, kteří již několik závodů prodělali a po závodech opět se místa svěřeného s láskou a chutí ujmulí. Za to však my hořejší, kteří máme cvičírnu prostranou na vzduchu zdravém zrovna u řeky výchoďní, my, sbor se světe, nemůžeme sehnati dosti cvičitelů pro našich 9 čt! Inu ovšem až budou závody v St. Louisu, opět ti staří o to nějaký čas dají by cvičili, neb mají naději že zkoušku projdou a opět kus světa uvidí. O závody v městě našem málo kdo stojí z těch „osvědčených“ sil, vždyť New York zná jako svou botu a proto jej to netáhne. Až to bude dál pokusí se o navštěvování cvičení a pak, pak — nu udělá výkony svými — díru do světa! Těším se na příští sjezd sokolský, zajisté nesrovnalosti tyto pomnou odstraněním závodů, na místo nichž pak nastoupí cvičení společná všech jednot v župě sdružených. Krásný začátek a příklad zajisté učiněn a podán bude na závodech župy výchoďní v městě našem, kde po závodech veřejné cvičení všech jednot provedeno bude. Jaký obraz poskytnou

závody a jaký obraz poskytne veřejné cvičení nechť obecenstvo samo posoudí. V závodech síla, mrštnost, obratnost, vytrvalost a elegantní držení těla vítězí, v cvičeních však veřejných, prostocvik žáků a žákyn, cvičení čekaneč s tyčemi, pořadové cvičení Sokolek, dále pak rej a prostocvik členů župy východní a konečně cvičení na nářadí veškerém všech členů župy východní, znázorňující pravidelně postup a vývin tělocviku, po všech těchto pracích jiný mocný dojem působiti musí na obecenstvo, a jen tímto okážeme že ne výkony silácké, nýbrž praktický tělocvik pěstujeme a tím sobě i dítkám nám svěřeným bez nebezpečí zdraví utužujeme a mysl vzděláváme.

Dne 23. června odbyván byl výlet našeho sboru za velkého účastenství obecenstva. Žáci provedli cvičení prostná, žákyně taktéž za velkého potlesku obecenstva. Provedeno pak cvičení čekaneč o ceny, z nichž první odnesl čekaneč Šima a druhou Žitník. Zábava byla znamenitá a doufám že uspokojila všechny účastníky.

Dnes chystáme se na výlet našeho pěveckého odboru a poněvadž sluncečko hřeje krásně doufám v zábavu ušlechtilou a veselou. Naši zpěváci znají obveselovat mysl. Na zdar!

Michal Kafka.

Chicago, 4. července 1894. — (Z T. J. Sokol Tyrš.) Jedním z vydařených výletů byl bez odporu náš, odbyvaný dne 24. m. m. do Calumet Grove poblíž města Blue Island, Ill. Krásné počasí přilákalo mnoho výletníků, tak že 8 železničních vozů bylo přímo nabitých. Na místě výletním měli uspořádány býti různé zápasy mezi žáky a žákyněmi, k nimž bohužel nedošlo. Při příjezdu do zahrady samé nastal as půl hod. trvající dešť a zdálo se, že celý výlet bude zkažen. Když pak se obloha vyjasnila, tu teprve nastala nejlepší zábava jaké jen ve volné přírodě možno zažiti. Jedni bavili se házením míčem, druzí kopanou, třetí hraním šátečku atd. jen na zpěv se málo pamatovalo. A přec tak často slycháme ano i zpíváme „zpěvem mysl se povznáší, veselí jsme rádi.“

Kdy nastane již ta doba, že to co mluviti budeme, zároveň i v nitru pocítíme?

Dne 26. m. m. nastoupili nově zvolení úředníci svoji činnost a zároveň započalo jednání dle nových stanov. Sbor bude nyní spravovatí teď 19členný výk. výbor a pouze čtvrtletní schůze budou vždy hromadné, aneb mimořádné za důležitou příčinou svolané. Za to však každý měsíc odbyvána bude schůze zábavní, do níž každý bude míti vstup volný. Ve schůzích těch přednášeno bude o zúšlechťování tělocviku, poučováno o politickém zřízení této země, přednášeny básně a pěstován zpěv a hudba a vůbec všemožně bude pracováno na tom, by se členové a lid vzdělával a zúšlechťoval. První schůze odbyvána bude bezpochyby poslední neděli v červenci 29. Příště více. — Na zdar! Fr. A. Dítě.

Cleveland, 21. června 1894. — (Ze Sokola Nová Vlast.) — Ze druhého sokolského sboru bylo zde třeba, dokázáno dne 17. června, kdy ten den Sokol Nová Vlast pořádá veřejné cvičení spojené s výletem. Sokolů cvičilo 17, žáků v stáří 6 až 17 roků 75 za velení horlivého cvičitele Jos. Štíbra (náčelníka Sokola Čech). Ukazovatelem byl Jan Chabek (náčelník Sokola Nová Vlast). Cvičení prostná byla bezvadně provedena, to bylo pozorovat z náklady obecenstva. Cvičení se účastnila první četa Sokola Čech a provedla znamenité výkony na bradlech a koni za průvodu hudby, jen že pro samý potlesk obecenstva hudbu nebylo slyšet. Výlet předcházel malebný průvod, jehož se účastnili žáci Sokola Nová Vlast v stejnokrójí (po způsobu sokolského stejnokrroje) a byli roztrženi na 12 oddělení. Každé oddělení mělo v středu americký prapor. Pak Sokol Nová Vlast s praporem a hudbou, dále Sokol Čech s trubačským sborem. Na cvičišti bylo hojně obecenstva a při českém pěním moku a chutných zákuscích, jež nám ochotně upravily Sokolky sboru Anna Náprstková, trvala zábava až pozdě do noci a to jen proto, že Sokolové sboru Čech zpívali „Nepřijdu domů, byl bych doma.“ Sokolky sboru Renata Tyršova se účastnily v stejnokrrojí. Výtěžek byl tak velký, že nám zaplatil veškerý dluh na sokolovně vážnou: a ještě zbylo, tak že Sokol bude nyní sedět ve svém hnízdě.

Málem bych byl zapoměl na důležitou událost. Po několikaměsíční agitační práci sl. M. Pickové a starostky sboru Renata Tyršova paní A. P. Schuttové a jistých členů Sokola Nová Vlast podařilo se založiti druhý sbor českých Sokolek v Clevelandu na západní straně. Paní A. P. Schuttová svolala schůzi do svých rozsáhlých místností dne 4. června za účelem založení sboru a v té 40 českých paní a dívek se přihlásilo. Po poukázání paní Schuttové na účel sboru, jenž se má založit, bylo přikročeno k zvolení prozatímního výboru a výsledek byl následující: Starostkou zvolena A. P. Schuttová, náměstkou sl. L. Čejkova, zapisovatelkou Mar. Kofroňova, pokladnicí R. Pickova, náčelnicí M. Pickova, výbor majetku paní L. Sakrýdová, paní E. Šmídová, pí. M. Slabá; účetnice sleč. M. Mrázova. Sboru dáno jméno Anna Náprstková. Schůze bude sbor odbyvat v sokolovně Nové Vlasti. Nuž, nové sestry Sokolky, ku předu, překoťte, přelezte, ale nepodlezte! — Na zdar! F. P. Trněný.

New York, dne 4. července 1894. — Oznamuji tímto že z jednoty naší za druhé čtvrtletí 1894 vyloučeni byli následující Sokolové: K. Hajný, A. Hluboký, Jan Majoraš, Jos. Tintěra, A. Slabyhoněk, Al. Wulterin, Ferd. Říha, Jos. Zahradník, Josef Fencel, Jindř. Císař, Hošek, Franta Knoch, Alois Kotrbatý, A. Štěpánek, Fr. Wild,

Jan Třeštík. — Přestupní listinu obdrželi: Franta Hrdý a Jan Kopecký. Odstupní listinu obdrželi: Emil Čížek, Lad. Stránský a Fr. Bartuněk II. — Na zdar!

Za Těl. Jed. Sokol v New Yorku,

Alois Bohdanecký, jed.

Coal City, Ill., dne 27. června 1894. — Bratři oznamujeme vám že dne 9. června odstoupili následující členové. Vác. Kříž, J. Bouda, Josef Kvátina. Se sborem jsou úplně vyrovnáni. Dále byl vyloučen dne 9. června Anton Karnoš jenž odecestoval nepožádav o přestupní, odstupní aneb cestovní listinu. Fr. Kříž byl zvolen za místostarostu, F. Raiman za náčelníka. Byli zvoleni na místo dvou odstouplých členů. Všechných členů jest 26. — Na zdar!

Vác. Dolanský, taj.

Chicago, dne 2. července 1894. — (Z T. J. Sokol Tyrš.) — Oznamujeme vyloučené členy dne 26. června: Jos. Mácha, Vác. Dick, Jan Mužík, Jos. Čáp, Jan Páta, Got. Rokos, Fr. Polivka, Fr. Tlapa, Ant. Votava, Jan Bílek, Mat. Rýmus, pro neplačení příspěvků. V též schůzi pro tentýž přestupek suspendováni byli: Eman. Kosik, Tom. Moudrý, Rob. Žitek, Fr. Jakeš, K. Špetta, V. Habrich, Jos. Turek, Vác. Zasadil, Václav Petrů, Jos. Drábek, Jos. Vančura, Josef Jicha a Arnošt Liška. Na neurčitý čas se poděkovali 12. června Sokolové Dr. Václav Chvátal a Fr. Mrázek. Ze sboru se poděkoval Jos. Pinta.

Jiří V. Pelnař, starosta, A. J. Švestka, taj.

Schůze výkonného výboru N. J. S.

New York, 18. června 1894. — (Schůze mimořádná.) — Starosta, br. Al. Wokal zahájil schůzi. — Nepřítomni bratři Rybička a Pavlik. — K zápisu z minulé schůze dodává se, že jednotám dluhujícím dána jest lhůta do konce června. — Účet za zasklení tří obrazů a zarámování jednoho, znějící na \$2.60 odkázán k výplatě. — Těl. Jed. Sokol z Clarkson s 16 členy hlásí se za členu k Národní Jednotě Sokolské a zasílá \$10 vstupného. Jednota přijata a žádost její o uvedení sdělena má být ústřednímu výboru župy Západní. Tentýž výbor má být požádán, aby jmenovanou jednotu své župě přivítal. Stanovy téže jednoty prohlédnout mají bratři Kadlec, Strnad a Brodíl. — T. J. Sokol Tábor z Chicaga zasílá dopis o svém suspendování a žádá o jeho uveřejnění. Žádost přijata a dopis s vysvětlením od výk. výboru má být v nejbližším čísle orgánu uveřejněn. Jednatel vysvětluje obtíže písemného spojení s jednotou a na důkaz předkládá dopis, jenž poštou vrácen byl, ačkoli na něm správná adresa byla. — Jednota „Čechie“ v Chicagu táže se, zdali jest povinná hraditi z částí schodek z minulých závodů; sděluje, že práznatelsky dotazník k těloměrné statistice neobdržela; stěžuje, že br. Hurt počítá za jednotlivé části kroje více, než bylo smlouveno; zasílá seznam tělocvičných spisů, jež si přeje mít; upomíná o diplomy pro závodníky. Jednateli uloženo, by dotyčné jednotě odpověděli; že schodek s ostatními jednotami hradí má; že dotazník žádných výkonných výborů po ruce nemá; že výk. výbor požádá br. Hurta o vysvětlení; že knihy žádané zaslány jí budou, jakmile výk. výbor je obdrží; o doplnění diplomů že jednatel se postará. — Bratr Haller z Chicaga podává vysvětlení o zbylých \$23.52 z Českého dne. Usneseno požádati župní výbor Chicagský, by na příslušném místě o částku onu se přihlásil a na vydání svoje ji upotřebil. — T. J. S. „Nová Vlast“ z Clevelandu a T. J. S. „Podlipný“ z Detroit žádají o poshování; má jim být posečkáno do konce července. — Dopisy Plz. Sokola z Chicaga a T. J. Sokol ze St. Louis přijaty a příkazy jednoteli k vyřízení. — Bratr Wanžček z Milwaukee sděluje podrobnosti o poukázce na úroky z dluhopisů Spoj. Států. Usneseno, by jednatel přímo požádal býv. pokladníka p. Schisslera o podpis, a bratr Wocel by oznámil změnu pokladnímu úřadu do Washingtonu. — Bratři Lier, Wocel a Říha zvoleni do výboru, jenž dle žádosti pojišťující společnosti má určit výši pojistného na jednotlivé předměty náležející Národní Jednotě Sokolské. — Zpráva výboru o vysvětlení k návrhu Sokola Slovanské Lípy přijata. — Na to schůze skončena. F. Lier, zap.

New York, 2. července 1894. — (Schůze řádná.) Schůzi zahájil starosta, br. Al. Wokal. — Nepřítomen br. Jos. Brodíl. — Zápis o minulé schůzi přijat s dodatkem, že br. Pavlik pro nepřítomnost svou byl omluven. — T. J. S. Svornost z Morrisane oznamuje, že do výk. výb. namísto br. Rybičky zvolila br. Reverellyho, jenž jest přítomen; dále navrhuje soudce. — Přijat dopis od společného cvičitele br. Mendíka, jenž oznamuje, že chystá se vyplouti z Brém 10. července. — Plz. Sokol z Chicaga, pak jednoty z New Yorku a Newarku oznamují závodníky a navrhuji soudce. — Dopis T. J. S. z Omahy a Milwaukee přijat; tajemník této jednoty vedle příspěvků od své jednoty zasílá 58c. předplatného na „Sok. Am.“, jež nějakou neznámou osobou z Evropy omylem do Milwaukee

zaslány byly. — T. J. S. Tyrš z Chicaga zasílá třetinu dluhu a příspěvky za 1. čtvrtletí. — T. J. Sokol z Braidwood omlouvá se, že za nynějších poměrů nelze jí vyslati závodníky k župním závodům do Chicaga. — Žádost o příspěvek na stavbu tělocvičny Sokola v Debbi odkázána pořadateli. — Br. Štulík sděluje, že přijímá pořadatelský orgán. — Br. Hurt z Chicaga zasílá vysvětlení ohledně cen částí sokolského kroje; sdělení to oznámeno má být „Čechii“ do Chicaga. — Západní župa navrhuje k župním stanovám dodatky, jež mají být pořadateli k uveřejnění zaslány; též zvolen má být výbor, jenž by všechny návrhy stanov župních přehledně sestavil, aby mohly být k odhlasování předloženy. — Br. Fr. Pecival z Chicaga navrhuje, by pracováno bylo k čilejšímu spojení mezi sbory Sokolek a Nár. Jed. Sokolskou; návrh odkázán k propracování náčelníku Nár. Jed. Sokolské, br. A. Tesařovi. — Br. Ant. Richter z Omahy žádá o dobrozdání v jisté záležitosti; br. jednatelem uloženo, by mu dopsal, aby věc tu ve vlastní jednotě hleděl vyřídit. — Účet za tisk pověřujících listin a pošt. lístků na \$4.50, jakož i účet jednatele za různá vydání na \$8.60 odkázány k výplatě. — Br. Wocel sděluje, že dopsal pokladnímu úřadu do Washingtonu a že obdržel odpověď, že dluhopisy přepsány jsou na jména starosty, zapisovatele a pokladníka výk. výboru a že žádných dalších obtíží nebude. — Zrušeno usnesení, aby věci N. J. S. pojištěny byly na \$500 a usneseno dát je pojistiti na \$600 dle výpočtu výborem vypracovaného. — Zpráva výboru o obstarání přeplavu a jízdného společnému cvičiteli bratru Mendíkovi, přijata. — Br. pokladník sděluje, že nelze mu dostati od br. Flíglu, cvičitele z Coal City, stvrzenku na zaslání mu \$25. — Bratři Kadlec a Strnad sděluji, že stanovy jednoty z Clarkson prohlédli a některé poznámky k nim učinili. — Usneseno, by pořadateli posláno bylo 100 obálek s poštovními známkami a adresou tiskáře k zasílání rukopisů. — Výbor na tělocvik vypracovati má pravidla k závodům a listiny soudečů. — Hlavní vítězové mají být odměněni vedle diplomů „Základy tělocviku“ od Tyrše a „Dějiny tělocviku“ od Scheinera. — Náčelník br. Tesař vysvětliti má náčelníkům župním, jak mají zprávy sestavovati. — Jednatel upozorniti má ústřední výbor župy Východní, že má mít jen dozor na práce výboru závody pořádatelského a nikoli je sám konati. — Usneseno, by jednatel všem jednotám oznámil, že všechny dopisy zasýlané výk. výboru, musí být podepsány starostou a opatřeny pečeti sboru. — Na to schůze skončena. F. Lier, zap.

Zpráva jednatele za měsíc červen 1894.

Příjem:

8. června T. J. Sokol Linwood za 1. čtvrtletí 1894.....	\$ 3.80
na 2. čtvrtletí 1894	3.90
12. „ T. J. S. Podlipný, Detroit za 4. čtvrtletí 1893.....	11.20
15. „ T. J. S. Jiří Poděbrad, Clarkson, vstupné	10.00
21. „ T. J. S. Milwaukee, dopl. na 2.čtvr. '93, \$	.05
za 1. čtvrtletí 1894	24.20
na 2. čtvrtletí 1894	.25

Úhrnem.....\$24.50

21. „ H. Vrba v Milwaukee před, z Čech na Sok. Am.....	.58
30. „ T. J. S. Omaha dopl. za 1. čtvr. '94.	\$12.90
na 2. čtvr. 1894	18.70

Úhrnem.....\$31.60

Úhrnem.....\$85.58

K tomu hotovost z minulého měsíce

Úhrnem.....\$1888.01

Vydání:

5. června R. Hurtovi v Chicagu za vzorky pro 4 sbory.....	\$ 13.60
„ „ F. Lierovi za 3600 Sok. Am., čís. 5. atd.	104.70
„ „ témuž za 500 dotazníků a 1000 listových papírů.	5.25
„ „ J. Pavlikovi za cvičení sboru Newarského po 3 m.	30.00
18. „ F. Lierovi za 3600 Sok. Am., čís. 6. atd.	104.90
„ „ témuž za pořadatelsví za 2. čtvrtletí '94.	60.00
„ „ za 1 rám a zasklení 3 obrazů	2.60
26. „ F. Brodský & Co. za lodní lístek 2. třídy z Brém ..	56.00
„ „ témuž za 28 zl. 50 pro Jana Mendíka	11.40

Úhrnem.....\$388.45

Příjem.....\$1888.01

Vydání.....388.45

Zbývá.....\$1499.56

V bondech.....1130.00

Na banku.....\$369.56

Jos. Říha, t. č. jed.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU:

Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., Long Island City, N. Y.; J. Kadlec, náměstek, 1479 Ave. A; Jos. Říha jednatel, 1368 Ave. A; Fr. Lier tajemník, 408 E. 71st St.; Jos. Wocel pokladník, 346 E. 78th St.; Jos. Brodík, Jan Pavlík, Em. Reverely, Josef Strnad. — Náč. A. Tesař, 1432 — I. Ave., podnáčelník, Jan Pavlík, 533-5. ul.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Mich. Kafka, 230 E. 73rd St., Jos. Veselý, 1371-3rd Ave., T. Beníšek, 3495-3rd Ave. Náčelník Ant. Jahoda, 419 East 72nd St., N. Y., místonáč. Fr. Zborník, 361 E. 71st St., N. Y., Al. Pokorný, 2019 E. Eager St., Baltimore, Md. SOKOL JED. BLESK Baltimore; jed. V. J. Šimek, 932 N. Broadway T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., taj. Jos. Radouš 643 Steinway Av. S. J. SVORNOST, Morrisania, N. Y.; jed. T. Beníšek, 3491-3rd Ave. T. J. SOKOL Newark, N. J. V. Ptáček, taj. 523 Springfield Ave. T. J. SOKOL New York; taj. Al. Bohdanecký, 1291 First Ave. T. J. SOKOL WESTFIELD, MASS. taj. Boh. Kupec, 9 Sibley St.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

Ústřední výbor: A. Kment, 1245 South 15th St., A. Steiger, 1417 William St., John Mathouser, 1219 South 14th Street. Náč. J. Pecival, 1516 Williams St., podnáč. V. K. Tříska, St. Louis, Ferd. Engelthaler, Cedar Rapids. T. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; taj. Jos. Kudláček. TYRŠ C. R. SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; J. O. Hašek, 18 — II. Ave. T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. V. Daniel. T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Jan Dočekal. T. J. SOKOL Omaha; taj. Vác. Bláha 1232 So. 14th St. T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jos. Milota. T. J. S. PLATTSMOUTH, Neb., Mich. Bejšek, Box 402.

T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., taj. Josef Otrádovský, P. O. B. 247. T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. jed. V. Šťastný 21 — L. St. T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; jed. A. Hájek, 2349 S. 11th St. T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; taj. Jan Brt. T. J. S. JIŘÍ PODEBRAD, Clarkson, Neb., taj. Ant. Odvárka.

Župa Střední, sídlo v Milwaukee, Wis.

Ústřední výbor: Jan Zahofík, před., Hynek Vrba, jed. a zap., Jos. Berka. Náč. Petr Straka, 1325 Fond Du Lac Ave., Milwaukee, Wis. místonáčelníci: S. Kožich z Detroitu a Jos. Štíbr z Clevelandu. SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. J. M. Zeman, 4 Smith Ave. T. J. S. NOVÁ VLAST, Cleveland, O., A. Pánek, 122 Seaket St. T. J. S. BUDIVOJ, Detroit Mich.; j. J. Jileček, 231 Rowena St. T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; taj. Jos. Vimer, 60 Williams Av. T. J. SOKOL, East Saginaw, Mich. taj. J. Eret, 1617 Fitzhugh St. ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; taj. A. J. Fanta, 312 N. 8th St. TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; H. Vrba, 391 1/2 — 3rd Street. T. J. S. MLADOČECH, Racine, Wis. Jos. Nikl, 1443 Douglas Ave.

Župa Chicagská, sídlo v Chicagu, Ill.

Ústř. výb.: R. Hurt, 593 Blue Island Avenue, T. Vonášek, taj., cof R. Hurt, 593 Blue Island Ave., F. Holub. — Náč. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., místonáč.: F. Hešík, R. Hurt. ČES. AM. SOKOL, Braidwood Ill., taj. Petr Boček, Box 280. KLATOVSKÝ SOKOL, Chicago; taj. J. Lurie, 963 Van Horn St. PLZENSKÝ SOKOL Chic.; taj. B. W. Nejedlý 550 Blue Island Av. SOKOL CHICAGO, Chicago; jed. V. Mrázek, 1211 S. California Av. SOKOL SLOVANSKA LIPA Chicago, Jind. Hájek, 139W. Taylor St. TĚL. J. ČECHIE Chicago; taj. Petr Churaň, 45 Emma St. T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. A. J. Švestka 616 Throop St. SOKOLSKÁ JED. HORNÍK, Coal City, Ill., V. Dolanský Box 235.

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-amerie. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské.

VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jos. Říha, jednatel výk. výb. N. J. S., 322 E. 71st St., New York.

Předplatné a veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasílány pořadateli.